

หนังสือดีเล่มที่ ๓๓

“อธิษฐานบารมี” : ดร.สนอง วรอุไร
พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มิถุนายน ๒๕๕๐
จำนวนพิมพ์ : ๕,๐๐๐ เล่ม (มิถุนายน ๒๕๕๐)
จัดพิมพ์ถวายโดย : ชมรมกัลยาณธรรม
๑๐๐ ถนนประโคนชัย ตำบลปากน้ำ
อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทรศัพท์ ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
จัดรูปเล่ม : บริษัท วิถีทำ จำกัด โทร ๐-๒๔๑๗-๐๔๑๗
ภาพประกอบโดย : วิสูตร ทรัพย์บุญ
ISBN : ๙๗๘-๙๗๔-๘๑๓๔-๖๑-๑
จัดพิมพ์ที่ : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
๖๕/๑๖ ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน
กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน ย่อมชนะการให้ทั้งปวง
www.kanlayanaratam.com

คำนำอธิษฐานบารมี

ผู้ใดปรารถนาความสำเร็จในสิ่งใดก็ตามได้ จำเป็นต้องทำ
เครื่องหมายจับจองล่วงหน้า คือต้องสร้างโปรแกรมความ
ปรารถนาให้จิตได้บันทึกและจดจำได้ โปรแกรมที่กล่าวถึงนี้
“อธิษฐาน” โปรแกรมอธิษฐานจะให้ผลเป็นจริงได้ต่อเมื่อต้อง
สร้างเหตุให้ถูกตรงกับความปรารถนาที่ตั้งไว้ ดังตัวอย่างที่
เกิดขึ้นในครั้งพุทธกาล มีพระสงฆ์สาวกหลายท่านทำหน้าที่
อุปัฏฐากพระศาสดา แต่เมื่อถึงเวลาแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง
พุทธอุปัฏฐากประจำพระองค์ ตำแหน่งนี้ได้ตกสู่พระอานนท์
พุทธอนุชาแต่เพียงผู้เดียว โดยใช้หลักฐานการจองล่วงหน้า
ที่พระอานนท์ได้อธิษฐานไว้ในกาลก่อนนั่นเอง อุปัฏฐากท่าน
อื่นมิได้อธิษฐานไว้จึงมิได้ตำแหน่งนี้

การอธิษฐานมิใช่การร้องขอ แต่เป็นการทำสัญญาการ
จองล่วงหน้า ซึ่งผู้ตั้งอธิษฐานต้องสร้างเหตุให้ถูกต้อง กับผลที่
ดีที่จะติดตามมาในวันข้างหน้า เมื่อใดที่เหตุปัจจัยลงตัวพร้อม
ที่จะให้ผลการอธิษฐานจึงจะเป็นจริงได้ ด้วยเหตุนี้ผู้ใด
ประสงค์เข้าถึงความสำเร็จในสิ่งใดก็ตามใด ควรตั้งจิตอธิษฐาน
ให้เข้าถึงสิ่งใดนั้นไว้ล่วงหน้า แล้วมรรคผลแห่งความดีจะ
ตกถึงท่านให้ครอบครองเป็นเจ้าของได้

ดร.สนอง วรอุไร

อธิษฐานบารมี

คำว่าอธิษฐาน...เป็นคุณธรรม

คุณธรรม หมายถึง ทำแล้วดี มีคุณ มีประโยชน์ ถ้าทำได้
แล้วจะสั่งสมในใจเกิดเป็นบารมี

อธิษฐาน คือ ตั้งใจไว้เพื่อจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง
ตั้งความปรารถนาไว้ เรียกว่า อธิษฐาน

อธิษฐานอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ อธิษฐานหลายอย่างก็ได้
ยกตัวอย่าง เช่น พระนางเขมาซึ่งเป็นมเหสีรองของพระเจ้า
พิมพิสารในอดีตท่านอธิษฐานไว้ให้ได้เป็นพุทธสาวิกาสักหนึ่งอย่าง
และอธิษฐานให้มีความยอดเยี่ยม (เอตทัคคะ) ทางด้านปัญญา
ด้วย พอหลังจากได้ปฏิบัติธรรมสำเร็จเป็นอรหันต์ ได้เป็น
พุทธสาวิกาจริง และมีปัญญาเป็นเลิศจริง นี่อธิษฐานสองอย่าง

ก็ได้ พระอานนท์อธิษฐาน ๕ อย่าง สุดแต่ใครจะอธิษฐานมากหรือน้อย

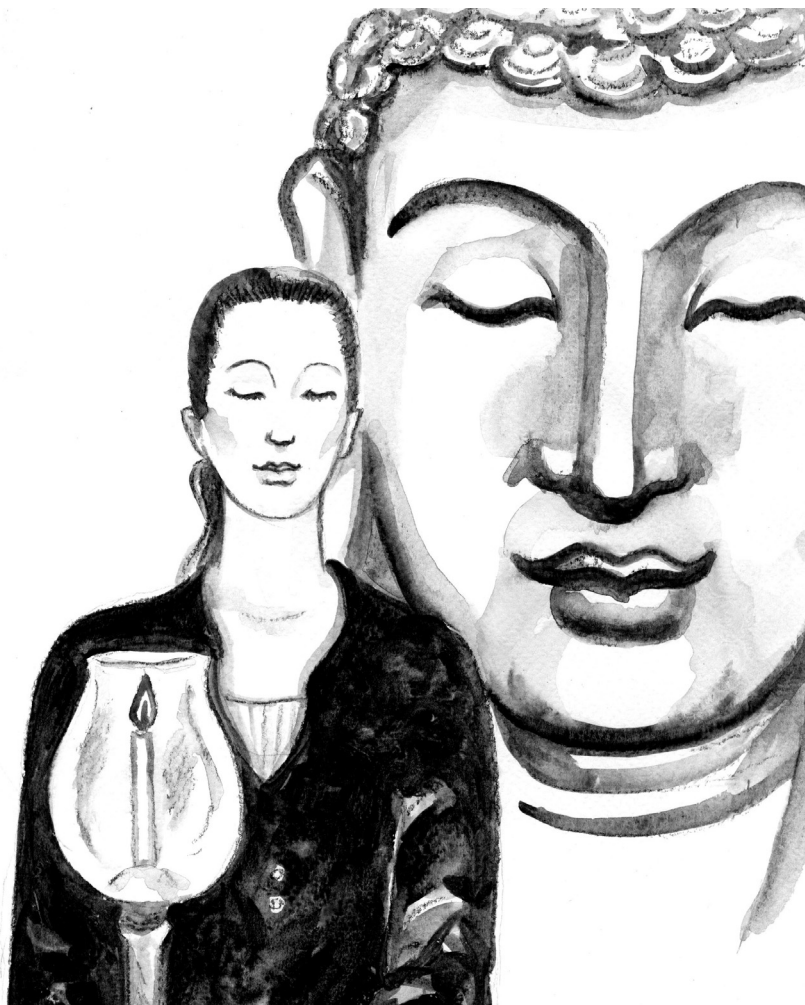
ไม่ต้องดูใคร ดูที่อดีตของพระนางพิมพา (ยโสธรา) ตอนที่นางเจอพระพุทธเจ้าที่ปึงกร (พระพุทธเจ้ามีมาหลายองค์แล้ว ก่อนพระพุทธเจ้าที่ปึงกรก็มี) ตอนนั้นนางมีชื่อว่าสุมิตตาไปเจอสุเมธฤๅษี พระพุทธเจ้าที่ปึงกรเสด็จผ่านในบริเวณที่มีหลุมโคลนแฉะแฉะ สุเมธฤๅษีเอาตัวทาบลงนอนให้พระพุทธเจ้าและสาวกเดินผ่าน นางรู้ทันทีเลยว่าสุเมธฤๅษีปรารถนาพุทธภูมิ นางจึงอธิษฐานให้ได้เป็นบาทบริจาริกา จากพระพุทธเจ้าที่ปึงกร มาจนถึงพระพุทธโคดม ผ่านพระพุทธเจ้ามา ๒๔ พระองค์ นางอธิษฐานเรื่องยาก ถ้าอธิษฐานให้สำเร็จอรหันต์จะง่ายกว่า อธิษฐานเป็นโสดาบันบุคคลง่ายกว่า อธิษฐานให้มีดวงตาเห็นธรรมง่ายกว่า

คำว่าอธิษฐานเป็นบารมีตัวหนึ่ง ทำแล้วจะสั่งสม คิด พุท ทำ แล้วจะสั่งสมอยู่ในใจเป็นอัตโนมัติ คิดแล้ว พุทแล้ว ทำแล้ว ไม่สั่งสมเป็นไม่มี โมหะไม่มี อะไรก็ตามถ้าทำแล้วจะสั่งสมในใจ

ตั้งปรารถนาเพื่อสำเร็จสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อเราตั้งใจแล้ว คิดแล้ว มันก็ได้สั่งสมในใจ เป็นอธิษฐานบารมี

บารมี เป็นธรรมะที่ทำให้เป็นเลิศ ใครมีบารมีคนนั้นเป็นเลิศได้ หรือหมายถึงคุณสมบัติที่ทำให้ยิ่งใหญ่ ตอนนี้จะถามว่าทุกคนที่เกิดมาเป็นมนุษย์ได้มีบารมีหรือไม่? ตอบว่าต้องมี ต้องมีบารมีจึงจะเกิดเป็นมนุษย์ แต่จะมีมากมีน้อยเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ทุกคนต้องมีบารมี ชาวทิเบตบอกว่าบารมีหมายถึงธรรมะที่ทำให้ถึงฝั่ง คือมีบารมีจึงจะข้ามนิพพานได้ เพราะฉะนั้นอธิษฐานเป็นบารมีตัวหนึ่ง

บารมีเกิดขึ้นได้อย่างไร

เกิดจาก การคิด การพูด การกระทำของเราเอง คุณธรรม
๑๐ ตัว เมื่อคิดพูดทำแล้วจะสั่งสมเป็นบารมี

๑. ทานคือการให้

ให้อะไรก็แล้วแต่ การให้เป็นสิ่งดี ถ้าให้ไม่ดีไม่ใช่บารมี
จะให้วัตถุเป็นทาน ให้อภัยเป็นทาน ให้ปัญญาเป็นทาน ให้
โอกาสเป็นทาน ทานต่างๆ เหล่านี้เมื่อทำแล้ว จะสั่งสมในใจ
ของผู้กระทำ เกิดเป็นบารมี

๒. ศีล

เป็นฆราวาสแค่ศีล ๕ ข้อก็พอ คำว่าศีล ๕ ข้อ เพียงแค่รู้
อย่างเดียวแต่ไม่มีศีลก็ได้ คำว่าศีล ๕ ใครศึกษาภริธรรมจะ
บอกว่า เป็นเครื่องที่สำรวมกายกับวาจา แต่ถ้าเป็นนักปฏิบัติ
แล้วศีลทั้ง ๕ ข้อ ไม่คุมใจปฏิบัติไม่ได้มรรคผล ศีลต้องคุมใจ
ลึกถึงใจทุกขณะตื่น เรามีศีล ๕ อยู่ในใจ ไม่ใช่แค่ศีล ๕ ข้อ

ยังหยาบไป จะให้ปฏิบัติธรรมได้เร็ว ต้องมีกุศลกรรมบท ๑๐ ฟังดูแล้วมันยาก อธิบายง่ายๆ ว่าคือศีล ๕ นั้นแหละ เพียงแต่ว่ากายเป็นศีล หากมีกายเป็นศีลคือ

• ไม่ฆ่า ไม่เบียดเบียน

อย่างใช้หัตถ์กระบาดแล้ว ฆ่าไก่เราเห็นในจอโทรทัศน์ เขาทำบาป มันเรื่องของเขานะ ไม่ใช่เรื่องของเร ถ้าเราเห็นดี ด้วยปฏิบัติธรรมไม่ขึ้นหรอก เขามันเรื่องของเขา เราต้องไม่เห็นดีด้วย เพราะเขาเบียดเบียน บางทีไล่ต้อนยังดี ชลชกๆ ทิ้งไปในหลุมแล้วเอาดินกลบ ถ้านักปฏิบัติเห็นแล้วบอกว่าเขาทำถูกแล้ว ปฏิบัติธรรมไม่ขึ้นหรอก เพราะศีลยังพร่อง กายใจต้องไม่ฆ่า ไม่เบียดเบียน ไม่ทำร้าย ถึงจะเป็นการเว้นปาณาติบาต

• ไม่ลักขโมย

นักปฏิบัติธรรมจริงๆ การถือวิสาสะ ถือว่าเป็นสามีภรรยา กัน สามีสื่อยาสีฟันมาใช้ส่วนตัวภรรยาเห็นว่าเป็นของสามี (ในทางกฎหมายถือว่าเป็นคนๆ เดียวกัน) เลยหยิบมาใช้โดยไม่ขออนุญาต ผิดศีล เพราะเขาซื้อมา เขาเป็นเจ้าของ เรื่องมันละเอียดนะ อันนี้ผิดศีล**อทินนาทาน**เพราะเขายังไม่อนุญาตแล้วไปเอามาใช้ ต้องขออนุญาตก่อน ถ้าเขาอนุญาตจึงจะไม่ผิดศีล

มันละเอียดขนาดนั้น กฎหมายก็คือกฎหมาย มันเป็นเรื่องโลก อันนี้เป็นเรื่องของธรรมต้องละเอียด เพราะฉะนั้นข้ออทินนาทาน มันละเอียดลึกซึ้งขนาดนี้

• กาเมสุมิฉาจาร

การไม่ผิดลูกเมียเขา ที่เขามีเจ้าของ อย่าไปผิดเป็นหนึ่งในเรื่องของกายกรรม ๓

• วจีกรรมข้อมุสาวาท

พูดไม่ตรงความจริง ก็ถือว่ามุสาวาท ถ้าเป็นนักปฏิบัติมันละเอียดลึกซึ้งกว่านั้น นอกจากไม่ตรงความจริงแล้ว ต้องไม่หยาบ ไม่ส่อเสียด ไม่เพ้อเจ้อ คำว่าเพ้อเจ้อ คือพูดแล้วไม่เป็นแก่นสาร ไม่ได้ประโยชน์อะไรกับชีวิตถือว่า เพ้อเจ้อ พูดตกก็เสียหาย ปฏิบัติธรรมไม่ขึ้น คนพูดตกปฏิบัติธรรมไม่ขึ้น มันละเอียดขนาดนี้ เรื่องมุสาตัวเดียวเมื่อเป็นวจีกรรม ๔ ต้องไม่เท็จ ไม่หยาบ ไม่ส่อเสียด และไม่เพ้อเจ้อ

• ส่วนมนโกรรม ๓

ไม่คิดพยาบาทเมื่อเรานั่งปฏิบัติธรรมอยู่ เออ! เดี่ยวออกไปได้ จะด่ามัน รับรองปฏิบัติไม่ขึ้น ศีลต้องคุมใจ แค่นี้

พยายาม คิดให้ร้ายก็ไม่ได้ คิดอิจฉาก็ไม่ได้ ละเอียดขนาดนั้น ไม่คิดเอาของที่เขายังไม่อนุญาต แล้วก็มีสัมมาทิฐิ คือมีความเห็นถูก นักปฏิบัติแล้วต้องเป็นแบบนี้

๓. เนกขัมมะ

คือ เอาตัวออกจากกาม ไม่ใช่ตัวอย่างเดียว เอาใจออกจากกามด้วย ตอนที่ผมไปฝึกที่วัดมหาธาตุฯ ผมตั้งใจปฏิบัติธรรมเต็มที่ ๓๐ วัน ห้ามใครมาเยี่ยม ห้ามเพื่อนมาเยี่ยม ห้ามครอบครัวมาเยี่ยม คิดว่าเราตายจากกันไปจากสิ่งร้อยรัด คือไม่ให้มีอะไรมาผูกพัน เรียกว่า เนกขัมมะ ออกจากกาม

ความหมายของกาม กินอาหารอร่อยๆ ติดใจรสชาติอาหารก็เป็นกาม ฟังเพลงเพราะแล้วติดใจก็เป็นกาม เห็นภาพสวยๆ ชอบมาก ภาพวาดอันนี้สวย เลื้อยร้านนี้สวย เหล่านี้ก็เป็นกาม หากยังติดใจในกามจะปฏิบัติธรรมไม่ขึ้น ต้องมีเนกขัมมะคือเอาใจออกไปจากพวกนี้ให้ได้

๔. ปัญญา

ปัญญาตัวนี้ไม่ใช่ปัญญาที่เรียนทางโลก ปัญญาทางโลกเป็นเพียง**สุดมยปัญญากับจินตามยปัญญา** อย่างที่ท่านฟังผมเป็น**สุดมยปัญญา** หรือไปอ่านหนังสือก็เป็น**สุดมยปัญญา** ส่วน**จินตามยปัญญา**เป็นการคิดพิจารณา วิเคราะห์วิจัย ยังไม่ใช่ ถ้าเป็น**ปัญญาบารมีตัวนี้** ต้องเป็น**ภาวนามยปัญญา**

ภาวนา คือ พัฒนา เกิดจากจิตที่นิ่งสงบ แล้ว**ปัญญาตัวนี้**เกิดจากใจหรือจิตใจตัวเดียวกัน ปัญญาที่เกิดจากใจ เรียกว่า**ภาวนามยปัญญา** ซึ่ง**ปัญญาตัวนี้**กับ**ปัญญาทางโลก**เป็นคนละเรื่องกัน มองกันคนละทิศทาง นั่น**ปัญญาบารมี**เป็นปัญญาที่มาจากใจที่นิ่งสงบ ใจตั้งมั่นเป็นสมาธิจึงจะเป็น**ปัญญาบารมี** ไม่ใช่ว่าเรียนระดับปริญญาเอกมาตั้ง ๓ สาขาวิชาแล้วบอกว่าคนนี้มีบารมีมากไม่ใช่ ทางโลกเขามองอย่างหนึ่งทางธรรมมองอีกอย่าง **ปัญญาทางธรรม**ต้องมาจากใจที่นิ่ง สงบจึงจะเป็น**ปัญญาบารมี** ต้องสร้าง ต้องทำด้วยตัวเอง อย่างที่เราไปฝึกกรรมฐาน ฝึกจิตให้นิ่ง ให้เกิด**ปัญญาเห็นแจ้ง** **ปัญญาบารมี**ก็จะเกิดขึ้น

๕. วิริยะ

คือ ความเพียร เพียรพยายามทำความดี อย่าทำความชั่ว เพียรจะเขียนบัตรสนเท่ห์ เพียรเขียนดำเขา นั้นไม่ถูก เพียรในเรื่องดีๆ เรื่องที่ถูกต้องตามธรรมเป็นเรื่องดี เช่น เพียรให้ทาน เพียรรักษาศีล เพียรประพฤติเนกขัมมะ เพียรพัฒนาปัญญาเห็นแจ้ง ฯลฯ

๖. ขันติ

คือ อดทน อดกลั้น คือ โสรัจจะ ขันติ คือ เวลาใครเขาทำสิ่งที่ขัดใจเราแล้วพยายามข่มไว้ อดทนไว้ อย่างเวลานั่งฝึกสมาธิ นั่งฝึกกรรมฐาน ปวดเมื่อยกันทุกคน ต้องใช้ขันติ นั่งฟังบรรยายไป เริ่มปวดเริ่มเมื่อย ขยับเขยื้อนนี้ต้องใช้ขันติ ตอนที่ผู้บรรยายไปฝึกที่วัดมหาธาตุฯ รู้กันสุดฤทธิ์เลย ในที่สุดจึงได้ขันติบารมีตัวนี้มา ทำอะไรต้องไม่ตามกิเลส ต้องใช้ขันติอย่างมาก โดยมากผู้ที่มีขันติน้อยเพราะสู้กับกิเลสไม่ไหว นั่งๆ ไปมันง่วง นอน เลายนอนดีกว่า นั่งๆ ไปมันปวดขา เลิกนั่งดีกว่า สวดมนต์ไปง่วงนอน ไปนอนดีกว่า เพราะไม่มีขันติ ขันติเป็นคุณธรรม ถ้าทำได้แล้วเป็นบารมี

๗. สัจจะ

คือ จริงใจ จริงวาจา จริงกาย สมมติว่าใจมีสัจจะแล้ว กายต้องทำตามใจคิด ปากต้องพูดตามใจคิด เพราะฉะนั้นคนที่มีสัจจะบารมี พูดแล้วฟังไม่ค่อยเพราะ ไม่รี้นหู พระอยู่ป่าบางองค์ พูดมึนๆ แต่ท่านมีสัจจะมีพระอยู่สำนักหนึ่งสายหนองป่าพงมีคนเข้าไปถามท่าน

เขาถามว่า : หลวงพ่อจะกลับเมื่อไหร่

หลวงพ่อบอก : เดี่ยวนี้ยังอยู่ที่นี้

เดี๋ยวนี้ยังอยู่ที่นี้ คืออนาคตบอกไม่ได้ว่าจะไปเมื่อไหร่ ถ้าบอกไปว่าจะไปสิบโมงวันพรุ่งนี้ แล้วถ้าหากไม่ได้ไป จะเสียสัจจะ ท่านจึงบอกว่าเดี๋ยวนี้ยังอยู่ที่นี้ ท่านจะพูดอย่างนี้เสมอไปถามคนที่ถึงธรรม พรุ่งนี้จะไปหรือยัง ยังตอบไม่ได้เดี๋ยวนี้ยังอยู่ที่นี้ ท่านตอบได้แค่นี้เอง แสดงว่าพระรูปนี้มีสัจจะ แค่นั้นแล้วตอบอย่างนี้คนที่เข้าถึงธรรมแล้ว เขาจะรู้ว่าคนนี้มีสัจจะบารมีสั่งสม คนที่ปากกับใจตรงกันมักจะพูดไม่เพราะ เวลาเราฟังคนพูดเพราะๆ แบบดัดจริต (ขอโทษนะ) ปฏิบัติธรรมไม่ขึ้นหรอก ถ้าปฏิบัติขึ้นต้องตรงไปตรงมา

ผมมีเพื่อนคนหนึ่งตอนไปเรียนที่อังกฤษ เดี่ยวนี้ยังคบกันดีมาก จบดอกเตอร์มาเหมือนกัน ตอนนั้นผมไปเยี่ยมตอนที่อยู่อังกฤษ แล้วค่าตัดผมที่นั่นแพงมาก จึงได้ไว้ผมยาว ผมบ๊อบคล้ายๆ กับผู้หญิง คล้ายกับพลพล (นักร้อง) ดูตัวเองแล้วเห็นว่าตัวใหญ่ๆ แล้วก็ไว้ผมยาว

เพื่อน : ขอพูดอะไรหน่อยได้ไหม

ดร.สนอง : (เรารู้ว่าเขาจะตำราเราเลยบอกว่า) ได้เชิญพูดได้เลย ...

เพื่อน : ทูเรศ

เขาพูดออกมาว่า “**ทูเรศ**” คนอย่างนี้ซึ่ครึ่ง ปากกับใจตรงกัน ทุกวันนี้คบกันอย่างสนิทมากเลย เดี่ยวนี้ยังเป็นเพื่อนที่ไว้ใจกันมาก บางทีเพื่อนคนนี้ก็บอกว่า “**อาจารย์ ข้างล่างเขากำลังค้นหาอาจารย์อยู่**” เออ! เห็นไหม! คนอื่นเขาไม่พูด แต่นี่เขาเป็นเพื่อนที่ปากกับใจตรงกัน คนอย่างนี้ปฏิบัติธรรมง่าย เพราะฉะนั้น คนที่มีสัจจะ กายกับใจจะตรงกัน พูดออกมาแล้ว วาจาศักดิ์สิทธิ์ สัจจะสุดยอด ถ้าใครมีสัจจะ ปฏิบัติธรรมแล้ว ชื่นง่าย เข้าถึงมรรคผลกันได้ง่าย

เมื่อวันที่ ๓๑ เดือนที่แล้ว มีพระมาขอให้ผมไปพูดให้พระที่วัดอุโมงค์ (จ.เชียงใหม่) ฟัง ค็นั้นพระสงฆ์พากันไปฟังบรรยายประมาณ ๑๘.๓๐ น. ฝนตกพอประมาณ พระก็นั่งน้อยกว่านี้สักหน่อย มีพระองค์หนึ่งท่านศรัทธาผมมาก ท่านไม่ใช่สรรพนามว่าอาตมาสักองค์ เรียกว่าผมหมดทุกองค์

พระองค์นั้น : “อาจารย์คิดว่าผมมีอะไรต้องแก้ไขไหม? ถ้าจะปฏิบัติธรรม”

ดร.สนอง : ผมต้องขอภัยท่านนะ ที่ท่านถาม ผมจำเป็นต้องตอบตรงๆ ถ้าท่านมีสัจจะ ท่านจะปฏิบัติธรรมได้มรรคผลง่าย

พระที่นั่งฟังด้วยกัน หันหน้าไปมองพระองค์ที่ถาม ทำไมเรารู้ว่าพระองค์นั้นมีจิตที่ไม่มีสัจจะความรู้อย่างนี้ต้องฝึกมาอย่างท่านเจ้าคุณโชดก ผมทำอะไรลับตา ท่านรู้พฤติกรรมของ ผมหมด แม้กระทั่งนั่งเข้าฌาน ฌาน ๓ มีความสุขกับเอกัคคตา สองอารมณ์ นั่งสบายมาก ผมหลับตาไม่ได้ลืมตา แต่ได้ยินเสียง ท่านมาพูดอยู่ข้างหู

ท่านเจ้าคุณโชดก : คุณๆ... ถอนออกมา ตัวนี้มัน
ไม่ใช่

ดร.สนอง (คิดอยู่ในใจ) : อ้าว ท่านรู้ได้ยังไง ว่าผมกำลัง
ติดฌานสุขอยู่

ท่านรู้ ทั้งๆ ที่ผมไม่ได้พูดกับใคร แล้วก็ไม่ได้ลืมตาดู
(น่าจะลืมตาดูว่าท่านมาจริงๆ หรือเปล่า) ไม่ได้ลืมตาดู แต่
ท่านมาพูดเข้าหู ผมนี่ว่าเป็นนิพพาน สุขมากเลย ฌานสุขไม่ใช่
ทิพย์สุข นี่แค่ฌานสุข ท่านก็รู้ภาวะจิตของผม ท่านเจ้าคุณโชดก
ท่านก็รู้ได้ เพราะฉะนั้น ผมก็ใช้ความรู้ของผม ถ้าฝึกจนจิต
เข้าฌานได้แล้วรู้ได้ทุกคน เหตุเพราะเงื่อนไขตรง เขาเรียกว่า
เจโตปริยญาณ (รู้ใจคน) เพราะฉะนั้น พระองค์นั้นถาม ผมจึง
ตอบว่า ต้องแก้ที่สัจจะ ผมขออภัยท่านก่อนจะตอบ เพราะท่าน
ก็ไม่มีสัจจะจริง มาปฏิบัติธรรมไม่ขึ้นครับ เพราะบารมีตัวนี้
สำคัญ ทำให้เกิดความศกดิ์สิทธิ์

๘. อธิษฐาน

อธิษฐานต่างกับบนบานอย่างไร คำว่าอธิษฐานเป็นบารมี
ตัวหนึ่งคือตั้งความปรารถนาไว้ เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์
หนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งก็ได้ นี่คืออธิษฐาน อธิษฐานกับบนบาน
ต่างกัน ชาวพุทธมักจะชอบบน บนเทวดาบ้าง บนเจ้าที่บ้าง

บนบาน ความหมายคือ คำขอร้องให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือ
ในสิ่งที่ตนเองต้องการ เมื่อสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนาแล้วจะมีสิ่ง
ตอบแทนให้ นี่คือบนบาน ในพุทธศาสนาไม่มีบนบาน เพราะ
การบนบานเป็นการพึ่งตัวเองถึงการด้อยศักยภาพของความ
เป็นมนุษย์ การบนเทวดา การบนเจ้าที่ พึ่งตนเองถึงการด้อย
ศักยภาพ มนุษย์มีศักยภาพมากกว่าเทวดา เพราะฉะนั้นการ
บนบานในพุทธศาสนาจึงไม่มี แต่มีอธิษฐาน

อธิษฐานที่มีศีลกับสัจจะ

ศีลเป็นบารมี สัจจะก็เป็นบารมี ศีลทำให้ใจสะอาด ศีล ๕ ถ้าคุมใจได้ ใจจะไม่หวั่นไหว ใจไม่เต็น ไม่แกว่ง คำว่าไม่เต็น ไม่แกว่ง ไม่ใช่หัวใจไม่เต็น คือ จิตมั่นไม่กระเพื่อมด้วยการเกิดอารมณ์ เมื่อมีอะไรมากระทบกระเทือน ใจมันนิ่ง ถ้ามีศีล กำกับอยู่กับใจ

ศีลไม่บริสุทธิ์เจริญสติให้เกิดสมาธิได้ยาก

ท่านเจ้าคุณโชดกเคยสอนไว้ เมื่อตอนที่ไปบวชในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่า ถ้าศีลไม่บริสุทธิ์เจริญสติเข้าสมาธิไม่ได้หรอก เราก็เชื่อ (ตอนนั้นจบปริญญาเอกมาแล้ว) ทำตาม ท่านบอกต้องทำให้ ศีลคุมใจให้ได้ ให้มีศีลบริสุทธิ์ทุกขณะตื่น จึงได้ทำตัวแบบ ถ้วยเปล่า ท่านบอกอะไรใส่ลงมาก็รับ แล้วทำให้ได้ตามนั้น ทำเหมือนคนโง่ (ตอนนั้นก็โง่จริงๆ ขนาดจบปริญญาเอกก็ยัง โง่อยู่) เชื่อและทำตามกัลยาณมิตรในทางธรรม ในที่สุด มรรคผลจึงเกิดเร็วมาก ศีลคุมใจแล้วมาเจริญสติ กำหนด พองหนอ ยุบหนอ พองหนอ ยุบหนอ ได้ผลก้าวหน้าเร็วมาก

จิตเข้าถึงสมาธิสูงสุด (อัปปนาสมาธิ) ภายใน ๗ วัน หลังจาก ๗ วัน ฌาณ ๔ เกิดขึ้น อรูปฌาณอีก ๔ เกิดขึ้น มันเกิดขึ้นกับจิตเร็วมากๆ เลย นี่แหละเหตุเพราะเราเชื่อครูบาอาจารย์ คืลต้องมาก่อน

รักษาสัจจะยิ่งชีวิต

พูดถึงสัจจะ ได้อธิษฐานตอนที่บวชวันแรก บวชที่วัดปริณายก พอบวชเสร็จก็ย้ายมาที่วัดมหาธาตุ ผึกกันเดี๋ยวนั้นเลย มาวันแรก ผึกกรรมฐานเลย ได้อธิษฐานโดยที่ไม่มีใครบอกว่า ๓๐ วันทำเต็มที่ ได้แค่ไหนเอาแค่นั้น แล้วผมก็รักษาสัจจะ คืลเรื่องที่หนึ่ง ท่านเจ้าคุณ โชดกบอกให้รักษาคืล เรื่องที่สองคือสัจจะ ต้องทำเอง ทำเต็มที่ ได้แค่ไหนเอาแค่นั้น ตอนนั้นบวชเป็นพระจำวัด (นอน) ประมาณ ๔ ชั่วโมง ผึกประมาณ ๒๐ ชั่วโมงทุกวันตลอด ๓๐ วันไม่มีขาดเพราะเรารักษาสัจจะ มรรคผลเกิดขึ้นเร็วมาก ๓๐ วันศีโรราบ อภิญญาต่างๆ มันมาหมด เพราะคืลกับสัจจะ ทำให้อธิษฐานคักดีสิทธิ์ คืลต้องบริสุทธิ์คุมใจและมีสัจจะ พูดอะไร คิดอะไรต้องทำให้ได้

วันสุดท้ายที่ไปลาสิกจากท่านเจ้าคุณโชดก เพราะจะต้องไปสอนหนังสือที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลับมาแล้วยังไม่ได้สอนเลย (กลับมาใช้ทุนที่ไปเรียนปริญญาเอกที่อังกฤษ)

ท่านพูดว่า : “สิ่งที่ได้ไปนั้นเป็นของดีของวิเศษให้เก็บไว้กับตัวตลอดชีวิต”

“ครับ ผมจะเก็บรักษาไว้”

แล้วผมก็รักษาสัจจะมายาวนานถึง ๓๐ กว่าปี ที่นี้จะเก็บของดีของวิเศษไว้ได้อย่างไรต้องไปศึกษาเอง ตอนนั้นได้วิปัสสนาญาณ ได้ดวงตาเห็นธรรม พละธรรม ๕ ประการ เป็นธรรมที่ทำให้กำลังใจมันแกร่ง สามารถที่จะต้านมารได้ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา ๕ ตัวนี้ ทำได้แล้วทุกขณะตื่น จึงรักษาสัจจะที่ผมได้มาจากวัดมหาธาตุฯ ไว้ได้หนึ่งคืลเราบริสุทธิ์ สัจจะเราก็มี แล้วทำได้จริงเพราะฉะนั้นเรื่องคืลกับสัจจะช่วยให้ให้อธิษฐานเป็นจริง เดียวนี้คิดอะไรไม่ต้องอธิษฐาน แคคิดเท่านั้นก็ได้อย่างที่คิดแล้ว

เล่าให้ฟังเรื่องราวจากดีลิตี มีคนหนึ่งฟังเทพเรื่อง
อธิษฐานบารมี ที่ผมพูดไว้นานแล้ว บรรยายที่พระธาตุดอยตุง
จังหวัดเชียงราย ผู้หญิงคนหนึ่งเป็นนักปฏิบัติธรรม เขาเข้าใจ
ตัวนี้ยังไม่ลึกซึ้ง จึงนำอธิษฐานตัวนี้ไปใช้ ตัวเขาปฏิบัติธรรม
แต่สามียังได้ไม่ปฏิบัติธรรม เขาอยากให้สามีมาปฏิบัติด้วยกัน
จึงชวนสามี แต่สามีไม่ไป เพราะไม่สนใจ สามีเป็นนักกีฬาฟุตบอล

ภรรยาจึงอธิษฐาน “โอม! เพียง ขอให้ข้าหัก” วาจาสิทธิ์
ครับ ไม่กี่วันต่อมา เตะฟุตบอลกันข้าหักเลย เข้าเฝือกตามด้วย
เหล็ก ทุกวันนี้ยังไม่ได้เอาเหล็กออก เขาก็โทรศัพท์มารายงานว่า

นักปฏิบัติ: อาจารย์คะ เทพที่อาจารย์พูดไว้เรื่องอธิษฐาน
บารมี หนูฟังแล้วลองไปทำตาม ทำได้อย่างที่
อาจารย์พูดจริงๆ เลยค่ะ

ดร.สนอง: ไหนลองเล่าให้ฟังหน่อย

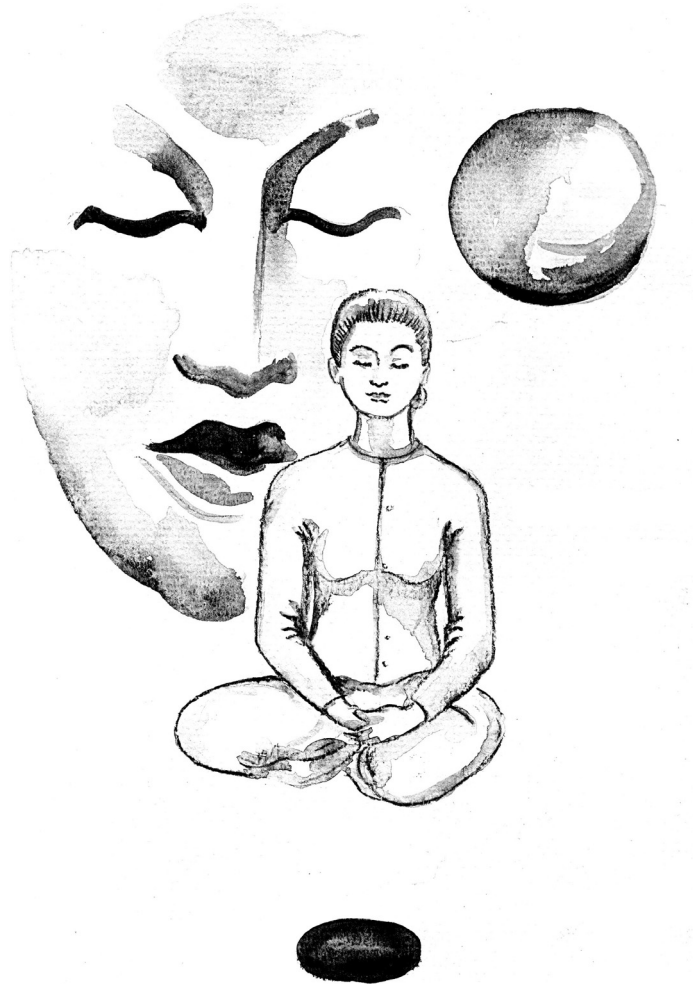
นักปฏิบัติ: หนูอธิษฐานให้สามีข้าหักค่ะ

ดร.สนอง: แล้วตอนนี้หนูสบายดีไหม

นักปฏิบัติ: ไม่ค่อยสบายค่ะ เพราะต้องคอยประคับ
ประคองสามีที่ข้าหัก ต้องซักเสื้อผ้าให้เขา
ต้องทำงานให้เขาหมดทุกอย่างเลยคะ

ดร.สนอง: อธิษฐานต้องเป็นเรื่องดี แต่อย่างนี้เขาเรียกว่า
สาปแช่ง แต่คุณมีศีล คุณมีสัจจะ จึงมีวาจา
สิทธิ์ อย่างไรละ

จะยกอีกหนึ่งตัวอย่างแต่ไม่ขอเอ่ยชื่อให้ท่านเสียหายนะ
ครับ ท่านเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่ง นำประชาชนไปสาปแช่ง
คนค้ายาเสพติด ทำแล้วเสียหาย เพราะการสาปแช่งมันเผาตัว
เอง ล้างสมบาปด้วยตัวเอง ติดลบทั้งนั้น เป็นอกุศลกรรม
ตัวเองทำคนเดียว ไม่พอ ยังนำคนอื่นทำบาปอีกด้วย ช่วยกัน
สาปแช่งผู้อื่น นักปฏิบัติธรรมต้องไม่ทำ การกระทำต้องเป็น
กุศลถึงจะเรียกว่าอธิษฐาน อย่างนี้เรียกว่าสาปแช่ง คนทาง
ภาคเหนือถ้าเขาไม่ชอบใคร เขาเผาพริกเผาเกลือสาปแช่ง ผม
ถวายเป็นความรู้พระสงฆ์ บอกว่าถ้าท่านที่เรียนกับผมแล้วยังไป
เผาพริกเผาเกลือ วิชานี้ถือว่าสอบตก เพราะในพุทธศาสนาไม่
สอนให้เผาพริกเผาเกลือสาปแช่งคนอื่น การกระทำต้องเป็นกุศล
อธิษฐานที่มีศีลกับสัจจะกำกับจึงจะทำให้ได้ผลเร็ว

อธิษฐานที่มีสัญญากับปัญญากำกับ

ในครั้งพุทธกาล พระราहुล (ลูกเจ้าชายสิทธัตถะ) ตอนที่ท่านได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว ระลึกถึงอดีตของท่านได้ เคยอธิษฐานพลาด อดีตท่านได้ไปเกิดเป็นเจ้าชายสองพี่น้อง องค์หนึ่งไปเกิดเป็นพระรัฐบาลในครั้งพุทธกาล แล้วอีกองค์หนึ่งมาเกิด เป็นพระราहुลลูกเจ้าชายสิทธัตถะ ตอนที่สำเร็จอรหันต์ ก็รู้ว่าอดีตของท่านเป็นเจ้าชายเป็นลูกกษัตริย์ สองพี่น้องได้อุปัฏฐากฤๅษีไว้องค์ละตน

ฤๅษีองค์ที่อดีตของพระรัฐบาลอุปัฏฐากไว้ หลังจากฉันอาหารเสร็จแล้ว ชอบไปจำวัดในตอนกลางวัน ที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ พูดอย่างนี้อย่าคิดว่าเป็นไปไม่ได้นะ แต่ฤๅษีที่อดีตพระราहुลอุปัฏฐากไว้ ชอบไปจำวัดในตอนกลางวันที่เมื่อบาดาลปรากฏว่ามีอยู่วันหนึ่งฤๅษีแต่ละตนได้เล่าถึงวิมานที่ตนเห็นในดาวดึงส์และในเมืองบาดาลให้ฟังว่าสวยงามมาก เจ้าชายที่อุปัฏฐากฤๅษีตนแรกก็อยากได้วิมานของท้าวสักกะ เช่นเดียวกับพระราहुลที่อุปัฏฐากฤๅษีตนที่สองก็อยากได้วิมานของพญานาคราช ตั้งใจปรารถนาไว้อย่างนั้นพอตายไปแล้วอดีต

พระราหูไปเกิดเป็นพญานาคได้วิมานของพญานาค อีกองค์หนึ่งไปเกิดเป็นท้าวสักกะ (พระอินทร์)

ตอนหลังสองพี่น้องมาเจอกัน อดีตพระราหูจึงรู้ว่า อธิษฐานผิดเพราะไปเชื่อคำของฤๅษี ว่าวิมานพญานาค สวยงาม จึงอยากได้และก็ได้มาเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานจึงเสียใจมาก อธิษฐานผิดเพราะเชื่อฤๅษี อีกองค์อธิษฐานอยากได้วิมานของท้าวสักกะ อธิษฐานอยากได้วิมานก็ไปเกิดเป็นเทวดาอยู่ในชั้นดาวดึงส์ก็ได้ดีไป แต่ก็ยังเสียหาย แต่ถ้าเทียบกันทั้งสององค์ เป็นการอธิษฐานสัญญา เป็นสัญญาในทางที่ดีกับสัญญาในทางที่ไม่ดีมันเสียหายอย่างเรื่องที่เกิดขึ้น

ด้วยเหตุนี้ผมจึงบอกว่า ถ้าท่านจะอธิษฐานอะไรขอให้มีความสุจริต ถ้าไม่รู้ให้ไปถามผู้รู้ ถ้าอธิษฐานอย่างนี้จะดีไหม เพียง! ถ้าจำเป็นต้องเกิดเป็นมนุษย์ขอให้ได้พบพระพุทธศาสนา ถามว่าดีไหม! ก็ไม่แน่ ก็เดี๋ยวนี้คนที่เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ทำตัวลงนรกก็เยอะใช้ไหม อันนี้ไม่ใช่ปัญญา หรือปัญญาแบบโลกๆ ก็เดี๋ยวนี้คนอยู่ในพุทธศาสนา ทะเบียนก็พุทธ อะไรก็พุทธ ยิ่งกินเหล้า เมายาแล้วจะไปเกิดสวรรค์กันได้หรือมันก็ต้องลงอบายภูมิ พบพระพุทธศาสนาก็จริง แต่ตัวเองตายแล้วต้องลง

ไปเกิดต่ำ มันเสียหาย ด้วยเหตุนี้จึงบอกว่า หากท่านจะอธิษฐานให้ได้ในสิ่งใดต้องใช้ปัญญาเป็นฐานรองรับการอธิษฐาน ถ้าไม่รู้ต้องปรึกษาผู้รู้ ตัวอย่างการอธิษฐานเช่นนี้จะดีไหม หากจำเป็นต้องเกิดเป็นมนุษย์ ขอให้เกิดมาแล้วได้พบพระพุทธศาสนา เดี่ยวนี้คนที่เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แต่ทำเหตุลงไปเกิดเป็นสัตว์นรกมีมาก แม้จะเกิดมาพบพระพุทธศาสนา นับถือศาสนาพุทธ ทะเบียนลำนะโนครวัก็เป็นชาวพุทธยังดื่มเหล้า เสพยา ยังทุศีล แล้วจะให้ไปเกิดในสวรรค์ได้อย่างไร เพราะเหตุที่ยังสั่งสมกรรมนำเกิดในอบายภูมิอยู่ เกิดมาพบพระพุทธศาสนาก็จริง แต่ตัวเองเมื่อตายแล้วยังต้องไปเกิดในภพต่ำ อย่างนี้นับว่าเสียหาย

ดังนั้น การใช้ปัญญาเป็นฐานรองรับการอธิษฐานนั้น ต้องอธิษฐานว่าหากจำเป็นต้องไปเกิดเป็นมนุษย์ขอให้ได้พบพระพุทธศาสนา และมีสัมมาทิฐิ และถ้าจะให้ดีขึ้น ต้องเพิ่มการอธิษฐานอีกว่าและขอให้ได้พบกัลยาณมิตรในทางธรรม เขาจะได้นำชีวิตของเราไปถูกทาง เพราะฉะนั้นการอธิษฐานโดยใช้สัญญาต้องระมัดระวัง แม้จะเป็นสัญญาดียังเสียหาย เพราะยังต้องเวียนตายเกิดอีกยาวนาน เช่น การไปเกิดเป็นพรหม หลายคนอยาก

เกิดเป็นพรหมเพราะงามมาก และได้ความสุขเป็นทิพย์ เช่น ท้าว
มหาพรหม (ผกาพรหม) มีอายุขัยถึง ๑ มหากัป ทั้งที่มนุษย์
มีอายุขัยไม่เกิน ๑๐๐ ปี อดีตของท้าวผกาพรหม เคยไปเกิด
เป็นเวฬุผลาพรหม (พรหมชั้น ๑๑) พอหมดอายุขัยของ
พรหมในชั้นนั้นฉวนเสื่อมจึงได้ตกลงมาเกิดเป็นสุภกิณห์พรหม
(พรหมชั้นที่ ๙) พอหมดอายุขัย ฉวนเสื่อมจึงได้ตกลงมาเกิด
เป็นอภิสราพรหม (พรหมชั้นที่ ๖) พอหมดอายุขัยฉวนเสื่อม
จึงได้ตกลงมาเกิดเป็นมหาพรหม (พรหมชั้นที่ ๓) คือ ท้าว
ผกาพรหมที่พระพุทธเจ้าได้ไปพบนั่นเอง ดังนั้นการอธิษฐาน
ที่จะไม่เสียหายควรปรึกษาผู้รู้

อธิษฐานที่มีพยาบาทหรือเมตตา

ยกตัวอย่างพระเทวทัตอธิษฐานจองเวรกับพระพุทธเจ้า ตั้งแต่ครั้งไปซื้อถาดทองคำตัดหน้ากันนานมาแล้วอธิษฐานจองเวรกับพระพุทธเจ้าตั้งแต่สมัยนั้น ตามมาก็ภพที่ชาติจองเวรกัน มาหมด แม้กระทั่งตอนที่พระโพธิสัตว์เกิดเป็นพญาช้างฉัททันต์ พระเทวทัตเกิดเป็นนายพรานไปยิงช้างตาย แม้ชาติสุดท้าย ก่อนเป็นพระพุทธเจ้าที่เกิดเป็นพระเวสสันดร พระเทวทัตเกิดเป็นชูชก มาขอลูกทั้งสองไป จนกระทั่งมาเกิดในครั้งพุทธกาล พระพุทธเจ้าเกิดมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ พระเทวทัตเกิดมาเป็นเจ้าชายเทวทัต ในที่สุดเป็นอย่างไร ตกนรกนานก็เท่าอเวจี มหานรก (๕๐๐ มหากัป) ดังนั้นการอธิษฐานที่มีพยาบาท กำกับไม่ดีเลย

อีกรายคือนางจินจมาณวิกา อธิษฐานกันมายาวนาน โดยมีพยาบาทกำกับ อีกรายที่อยากจะยกมาเล่าให้ฟัง ที่เมืองโกสัมพี เมืองหลวงของแคว้นวัชระ

โกสัมพีตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำยมุนา อยู่เลยพาราณสีขึ้นไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ เมืองโกสัมพีมีพระเจ้าอุเทนเป็นกษัตริย์ครองเมือง มีมเหสี ๓ พระองค์คือพระนางสามาวดี องค์ที่สองเป็นเจ้าหญิงลูกสาวของพระเจ้าจันทปัชชิต มเหสีองค์ที่สามชื่อนางมาคันธียา เป็นลูกสาวพราหมณ์

ในอดีตนางมาคันธียาได้อธิษฐานจองเวรกับพระนางสามาวดีไว้ พอมาเกิดในครั้งที่พระเจ้าอุเทนเป็นกษัตริย์ครองโกสัมพีและได้เป็นมเหสีร่วมกัน นางมาคันธียาได้ไปว่าจ้างญาติให้ไปเผาปราสาทที่พระนางสามาวดีและหญิงบริวารอาศัยอยู่ จนทุกคนตายหมด ต่อหลังนางมาคันธียาถูกสำเร็จโทษ และลงไปเกิดเป็นสัตว์ในนรก นี่เกิดจากเหตุที่อธิษฐานด้วยมีพยาบาทกำกับ

อีกตัวอย่างหนึ่งที่จะยกมาเล่าให้ฟัง เป็นตัวอย่างที่ดีคือเรื่องของพระอานนท์ พระอานนท์ในอดีตเป็นน้องต่างมารดาของพระพุทธเจ้าองค์หนึ่ง หากนับแต่พระพุทธที่ปางทรงมาจนถึงพระสมณโคดมพระพุทธเจ้า นับได้ ๒๕ พระองค์ นับจาก

พระพุทธรูปที่ปางกรลงมาองค์ที่ ๑๐ คือพระปทุมุตตระพุทธรเจ้า เป็นพี่ชายต่างมารดาในอดีตของพระอานนท์ ในครั้งนั้นพระอานนท์ได้เห็นพี่ชายเป็นพระพุทธรเจ้าและได้เห็นพุทธรูปปฏิมากรชื่อสุมนะ และพระอานนท์ ในครั้งนั้นชื่อสุมนะเหมือนกัน อดีตพระอานนท์ได้เห็นวิธีปฏิบัติปฏิมากรพระพุทธรเจ้าจากพุทธรูปปฏิมากรสุมนะ แล้วขอบจรีตนี้ จึงได้อธิษฐานขอให้ได้เป็นพุทธรูปปฏิมากรในพระพุทธรเจ้าองค์ใดองค์หนึ่งในกาลข้างหน้า อธิษฐานแบบนี้มีเมตตาเป็นฐานรองรับ

กาลเวลาหมุนเวียนผ่านไปยาวนาน ผ่านพระพุทธรเจ้า มาหลายพระองค์ จนกระทั่งเวียนมาถึงพระสมณโคตมพุทธรเจ้าของเรา ในวันที่แต่งตั้งพุทธรูปปฏิมากรประจำ ได้ทรงแต่งตั้งพระอานนท์อยู่ในตำแหน่งนี้ ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้มีพระสาวกหลายองค์เคยได้รับใช้พระพุทธรเจ้าอยู่ก่อน เมื่อแต่งตั้งพุทธรูปปฏิมากรเสร็จ จึงได้มีเสียงครหาจินตนาว่า พระพุทธรเจ้าเห็นแก่พระญาติจึงได้ตั้งพระอานนท์ เป็นพุทธรูปปฏิมากรประจำพระองค์ ด้วยเหตุที่พระพุทธรเจ้าท่านมีเจตปรีชาญาณจึงได้เรียกประชุมสงฆ์สาวกแล้วได้เล่าเรื่องอดีตของพระอานนท์ให้ฟัง เหตุอุชุบิบนินทาจึงได้สงบลง

ทำอะไรให้อธิษฐานสมปรารถนา

๑. **ต้องสร้างมหาทาน** เช่น ปรงอาหารเลี้ยงพระสงฆ์ ๗ วัน หรือสร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์สร้างวัดถวายเป็นมหาทาน
๒. **ต้องอธิษฐาน** คือ ตั้งปรารถนาให้สำเร็จในสิ่งที่ดี อย่างใดอย่างหนึ่ง
๓. **ต้องรักษาศีลให้มีอยู่ในใจ** เมื่อใจมีศีลกำกับอยู่ ตายแล้วจะไม่ลงไปเกิดเป็นสัตว์ในอบายภูมิ
๔. **ทำเหตุให้ตรง** เช่น.....
 - อธิษฐานให้มีปัญญามาก เหตุตรงคือเข้าหาผู้รู้ เข้าหาครูอาจารย์
 - อธิษฐานให้รวยทรัพย์ เหตุตรงคือสละบริจจาคทรัพย์
 - อธิษฐานให้เกิดมาสวย เหตุตรงคือทำใจตัวเองให้มีศีลกำกับอยู่เนืองนิตย์ ฯลฯ

ยกตัวอย่างของพระพากุละที่เกิดมาพบพระพุทธเจ้าโคดม แล้วไม่มีอาพาธจนกระทั่งอายุได้ ๘๐ ปี ปวดศีรษะนิดเดียวก็ไม่มี สาเหตุที่พระพากุละอธิษฐานแล้วได้ผลสมเจตนา เพราะท่านได้ทำเหตุ ๔ อย่างครบ คือ ในครั้งที่ท่านได้เกิดมาพบพระอโนมทัสสีพุทธเจ้า พระพากุละในกาลนั้นดำรงตนเป็นฤๅษี ได้ปรงยาแก้โรคลมถวายพระพุทธเจ้า แล้วอธิษฐานว่า ในอนาคตกาลข้างหน้าขออย่าได้อาพาธเลย แม้ปวดหัวเวียนหัวเล็กน้อยก็อย่าพึงมี จากนั้นเวียนตายเกิดจนชาติหนึ่งได้พบพระวิปัสสีพุทธเจ้า ได้ปรงยาถวายสาวกของพระพุทธเจ้า แล้วได้อธิษฐานว่าเกิดมาในภพใดชาติใดขออย่าได้อาพาธ อีกครั้งหนึ่งได้เกิดมาพบพระกัสสปะพุทธเจ้า อดีตพระพากุละได้สร้างวัดถวายพร้อมกับถวายการรักษาโรคไว้กับวัด เพื่อให้พระสงฆ์ได้ฉันยามเจ็บป่วยเหตุตรงคือถวายการรักษาโรคแล้วจากนั้นเวียนตายเกิดจนมาพบพระพุทธโคดม ก็ปรากฏว่า ไม่มีโรคอาพาธใดๆ มาเบียดเบียน

จนอายุได้ ๘๐ ปีจึงได้บวชเป็นสงฆ์สาวกของพระพุทธเจ้า เหตุเป็นเช่นนี้ได้ เพราะท่านได้ทำเหตุ ๔ อย่าง คือ มหาทาน รักษาศีล อธิษฐาน และทำเหตุตรงคือถวายการรักษาโรคนั่นเอง

ทีนี้ถ้าเราเห็นคนกำลังถวายเป็นพุทธบูชาหรือไปวัดเห็นคนถวายยา เราอนุโมทนา ด้วยการกล่าวคำว่าสาธุ เราก็ได้ด้วย เพราะคำว่าสาธุ คือ อนุโมทนาบุญ เป็นหนึ่งในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ เห็นเขาใส่บาตรสาธุ เราก็ได้ด้วย แต่อานิสงส์มันต่างกัน เวลาเราเจิบใช้ได้ป่วย เราไม่ต้องไปซื้อยาเอง มีคนเอายามาให้ แต่คนถวายเอง เจิบใช้ได้ป่วยเขามีเงินไปซื้อยาเอง มันต่างกันตรงนี้ หรือเห็นคนเขาใส่บาตร สาธุ เราไม่ได้ไปซื้อใส่เลยนะ ตอนเวลาไปกินกันที่ไหนนะเราเลือกไม่ได้ แต่คนที่เขาใส่ เขาเลือกได้ (อานิสงส์มันต่างกันตรงนี้)

สรุปคำอธิษฐานจะทำอย่างไรจึงจะสำเร็จ

๑. สร้างมหาทาน
๒. อธิษฐาน
๓. มีศีล (รักษาศีล)
๔. ทำเหตุให้ตรง

อธิษฐานของพระมหาโพธิสัตว์

พระโพธิสัตว์ก่อนจะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าได้ ต้องอธิษฐานเป็นพระพุทธเจ้าด้วย ต้องบำเพ็ญบารมีชั้นธรรมดา ๑๐ อย่างคือ ทาน ศีล เนกขัมมะ ปัญญา วิริยะ ขันติ สัจจะ อธิษฐานเมตตา อุเบกขาและต้องบำเพ็ญบารมีทั้ง ๑๐ นี้ให้ยิ่งขึ้นไป คือขั้นที่ทำได้ยากเรียกว่า อุปบารมี และที่สุด ต้องบำเพ็ญให้ถึงขั้นปรমัตถบารมีที่อริยบุคคลทั่วไปไม่สามารถบำเพ็ญได้รวมแล้วเรียกว่าบารมี ๓๐ ทศ จึงจะมีโอกาสตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าได้

ดังนั้นการจะมีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลกแต่ละครั้งจึงเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะต้องใช้เวลายาวนานในการบำเพ็ญบารมีทั้ง ๓๐ ทศให้เต็ม ยกตัวอย่างเช่น พระมหาโพธิสัตว์ก่อนจะมาตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ตอนที่ท่านไปเกิดเป็นพญาสุทนต์อยู่ในป่าใกล้เมืองพาราณสี พระเจ้าพาราณสีส่งข้าสนัขทุกตัวที่เห็นสาเหตุที่ส่งข้าเพราะว่า รถม้าพระที่นั่งที่จอดไว้กลางแจ้ง กลางคืนมีฝนตกหนัก จึงได้ทำให้หนังสือที่ใส่ผูกมัดรถม้า ได้รับน้ำฝนชุ่มและนิ่ม สุนัขในวังเห็นและได้กลิ่นหนังสือจึงมากัด

ทะจนขึ้นส่วนที่ผูกมัดขึ้นเป็นรถม้าได้หลุดออกจากกันสุนัขในวังทุกตัวมีเจ้าของจึงหาตัวที่มากัดแทะไม่ได้ เจ้าของสุนัขในวังต่างโยนความผิดไปให้สุนัขนอกวัง พระเจ้าพาราณสีจึงมีรับสั่งให้ล่าสุนัขนอกวังทุกตัว พญาสุนัขบอกว่าไม่ยุติธรรม จึงได้อธิษฐานว่าวันนี้จะเข้าไปพบพระเจ้าพาราณสี ขออย่าให้มีผู้ใดมาทำร้าย เหตุการณ์ก็ผ่านไปโดยตลอดโดยไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งมาทำร้ายตน อธิษฐานของพญาสุนัขนี้เป็นจริงเพราะได้สั่งสมบารมีมายาวนาน

ตอนหลังมาเกิดเป็นพญานาคราช ชื่อภุททักก็เช่นเดียวกัน อธิษฐานรักษาศีลจะไม่ทำร้ายใคร และก็ได้สำเร็จจริง ทั้งที่มีพิษกัดใครก็ตายได้ ท่านก็ไม่ทำร้ายให้ศีลไม่บริสุทธ์ และสุดท้ายตอนที่เป็นพระมหาโพธิสัตว์ ในคืนวันตรัสรู้ ท่านได้นั่งอยู่ที่โคนต้นโพธิ์ อธิษฐานว่า ต่อแต่นี้ไปจะนั่งโดยไม่ยอมลุกขึ้นจากบัลลังก์ แม้เลือกจะเหือดแห้ง เนื้อหนังติดถึงกระดูกจะไม่ยอมลุกขึ้น ถ้ายังไม่สำเร็จโพธิญาณ อธิษฐานนี้เอาชีวิตเข้าแลก เป็นปรมัตถอธิษฐานบารมี ในที่สุดท่านก็ได้ตั้งใจปรารถนา

ยามที่หนึ่ง เข้าถึงบุพเพนิวาสานุสติญาณ(ระลึกชาติหนหลัง)
ยามที่สอง เข้าถึงจุตูปปาตญาณ (ตาทิพย์)
ยามที่สาม เข้าถึงอัสวกขยญาณ(ญาณที่ทำให้สิ้นอาสวะ)

ปัญญาสองตัวแรกเป็นโลกียอภิญญา ไม่ทำให้อาสวกิเลสสิ้นได้ ต่อเมื่อได้เข้าถึงโลกุตระปัญญา (อัสวกขยญาณ) จึงสำเร็จเป็นพระอรหันต์ มีลัทธิปัญญาโพธิญาณสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าได้ ก็เนื่องด้วยเหตุที่บำเพ็ญบารมีมาจนเต็ม ๓๐ ทัศ

ตัวอย่างพระโพธิสัตว์ในประวัติศาสตร์ไทย

ในเมืองไทยมีผู้อธิษฐานให้ได้เป็นพระพุทธเจ้าในกาลข้างหน้าเหมือนกัน เช่น พญาลิไท แห่งกรุงศรีสัตนาคนปุตต์ ย้อนหลังให้ ๗๐๐ ปีเศษ ตอนนั้นท่านเป็นกษัตริย์ครองเมือง มีจิตปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า ดังมีจารึกปามะม่วงหลักที่ ๔ จารึกไว้ว่า

“ผลบุญที่อาตมภาพบรรพชา อุปสมบทต่อศาสนาของพระพุทธเจ้าคราวนี้ อาตมาไม่ปรารถนาจักรพรรดิสมบัติ อินทรมบัติ พรหมสมบัติ ปรารถนาแต่ลัทธิทั้งหลายข้ามไตรภพนี้เทอญ”

ไตรภพ คือ กามภพ คือ ภพที่ยังเสพกาม นับได้แต่เทวดา มนุษย์ลงไปจนถึงภพนรก รูปภพคือรูปพรหมทั้ง ๑๑ ชั้น และ อรูปภพได้แก่อรูปพรหม ๔ ชั้น

หลักที่ ๕ จารึกไว้ว่า “จุงเป็นพระพุทฺธ จุงจะเอาผุ้สัตรฺ์ ทั้งหลายข้ามสังสารทุกข์”

พญาสิทธิฐานไว้ ๒ แห่ง แม้ท่านจะเป็นกษัตริย์ ปกครองบ้านเมือง แต่แท้จริงแล้วจุดหมายปลายทางของชีวิต คือ ปรารถนาเป็นพระพุทฺธเจ้า

องค์ที่ ๒ คือ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวแห่ง กรุงรัตนโกสินทร์ ท่านเป็นพระโพธิสัตว์ ขณะดำรงพระยศ เป็นกษัตริย์ ท่านได้สร้างโลหะปราสาทไว้ข้างถนนราชดำเนิน กรุงเทพฯ มิได้จารึกความปรารถนาเป็นพระพุทฺธเจ้าไว้ แต่ได้ จารึกไว้ที่ฐานของพระสมุทรเจดีย์ จ.สมุทรปราการทรงสร้างไว้ ซึ่งมีอยู่ ๒ จารึก

จารึกที่ ๑ “ทรงปรารถนาโพธิญาณ ศรัทธาธิกะบารมี” จะเป็นพระพุทฺธเจ้าที่ไม่ใช่ปัญญาธิกะแบบพระพุทฺธโคดม การเป็นพระพุทฺธเจ้าแบบศรัทธาธิกะ ต้องใช้เวลายาวนานกว่า

ในการบำเพ็ญบารมี

จารึกที่ ๒ “การกุศลนี้ ไม่ใช่ทำเพื่อสมบัติจักรพรรดิ สมบัติเทพยดา อินทร์พรหมหามิใช่ แต่จะให้สำเร็จแต่พระ สรรเพชโรธิญาณ จะรื้อชนสัตรฺ์จากสังสารทุกข์” นอกจากนี้ ในรัชกาลที่ ๓ ยังมีเจ้าพระยาพระคลัง ซึ่งสร้างวัดโยธานิมิตร อยู่ที่จังหวัดจันทบุรี ในจารึกบันทึกไว้ว่า “ขอบำเพ็ญบารมีเพื่อ บรรลุโพธิญาณ” คือปรารถนาเป็นพระพุทฺธเจ้า แต่มิได้บ่งว่าจะ เป็นพระพุทฺธเจ้าแบบไหน แบบปัญญาธิกะ ศรัทธาธิกะหรือ วิริยาธิกะ ส่วนพระพุทฺธเจ้าองค์หน้าถัดไปจากพระพุทฺธโคดม จะมาตรัสรู้เป็นพระพุทฺธเจ้าแบบวิริยาธิกะ จึงต้องบำเพ็ญบารมี ยาวนานที่สุด

ผู้บรรยายอยู่ทางภาคเหนือ ได้มีโอกาสถวายความรู้ให้ แก่พระภิกษุสงฆ์ที่มาเรียนอยู่ ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่วัดสวนดอก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ที่นั่นมีเจดีย์บรรจุอัฐิธาตุ ของครูบาศรีวิชัย เมื่อเดินผ่านได้แสดงคารวะและเมื่อเสร็จ จากถวายความรู้แก่พระสงฆ์ ได้อุทิศอาณิสสแด่ครูบาศรีวิชัย เป็นประจำ เพราะท่านเป็นครูสอนให้เราทำความดี ตอนที่

ครูบาศรีวิชัยยังมีชีวิตอยู่ มีความทุกข์มาก ต้องอธิษฐานคือ ต้องโทษ โดนกล่าวหาหลายครั้งหลายคราว ถึงกับต้องถูกนำตัวเองมาพิจารณาโทษที่กรุงเทพฯ แต่ด้วยบารมีที่ท่านบำเพ็ญมายาวนาน อุปสรรคทั้งหลายได้ผ่านพ้นจนหมด ท่านรู้เท่าทันสิ่งต่างๆ จึงไม่จำเป็นต้องอดทนสิ่งใด คนที่ร่ำรื้อท่านก็ตายไป รับกรรม ส่วนครูบาฯ ตายไปแล้ว มีคนสร้างอนุสาวรีย์ไว้ที่ดอยสุเทพให้คนได้กราบไหว้บูชาอยู่จนทุกวันนี้ ก็เนื่องด้วยเหตุแห่งความดีที่ท่านได้บำเพ็ญมายาวนานนั่นเอง คุณธรรมที่ทำให้ท่านยิ่งใหญ่มีอยู่ในจารึกใบลานล้านนาที่ท่านได้สร้างไว้ ๕,๔๐๘ ผูก (มัด) เขียนพระไตรปิฎกเป็นภาษาล้านนา และทุกฉบับ (มัด) ตอนท้าย ท่านจารึกไว้ว่า “ปรารธนา ขอให้อข้าฯ ได้ตรัสรู้ปัญญา สัพพัญญูโพธิญาณ เจ้าจิมเต๊ะ”

เขียนไว้ในจารึกใบลาน นี่คืออธิษฐาน ปรารธนาให้ได้ สัพพัญญูโพธิญาณ คือ เป็นพระพุทธเจ้าในกาลหน้า

เพราะฉะนั้นที่เมืองไทย มีท่านผู้ตั้งอธิษฐานเป็นพระพุทธเจ้าดังนี้คือ

- พญาลีไท
- รัชกาลที่ ๓ (พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว)
- พระยาพระคลัง
- ครูบาศรีวิชัย

นอกจากนี้ยังมีองค์อื่นอีก ผมได้เจอด้วยตัวเอง อธิษฐานเป็นพระพุทธเจ้าต้องเดินทางสายโพธิสัตว์ ใช้เวลายาวนาน ยาวนานกว่าสาวกภูมิ ท่านที่ลาพุทธภูมิมาเป็นสาวกภูมิ คือ หลวงพ่อฤๅษีลิงดำ ที่วัดท่าซุง อีกองค์ยังหนุ่มอายุยังไม่ถึง ๔๐ ปี นี่ผมได้ยินกับหูเพราะคุยกัน ครูบาเทืองที่อำเภอแม่แตง เชียงใหม่ วัดท่านใหญ่มาก ยังหนุ่มนะครับ แต่เนื่องด้วยอดีตเป็นโพธิสัตว์สั่งสมบารมีมามาก เวลาจะสร้างอะไรมีคนมาร่วมงานล้นวัด จะสร้างอะไรก็ง่ายๆ เพราะฉะนั้น บารมีของท่านที่เป็นโพธิสัตว์จึงสูงกว่าบารมีสาวกภูมิ พระโพธิสัตว์จะสร้างอะไรมันง่ายไปหมด เพราะสั่งสมบารมีมามาก มายาวนาน ครูบาเทืองได้ลาพุทธภูมิ แต่คู่ของท่านคือครูบาบุญชุ่มอยู่ที่ประเทศพม่าที่วัดดอนเรื่อ ยังไม่ลาพุทธภูมิ ยังจะเดินสายโพธิสัตว์ปรารธนาจะเป็นพระพุทธเจ้าในกาลข้างหน้า ด้วยเหตุนี้อธิษฐานบารมีจึงเป็นเรื่องจำเป็น

จะมาบอกประสบการณ์ของตัวเองให้ฟัง เป็นเรื่องจริง แต่ขอไม่ให้เชื่อ หากท่านเชื่อก็แสดงว่าท่านไม่เชื่อพระพุทธเจ้าที่ตรัสไว้ในกาลามสูตร ท่านต้องไม่เชื่อ ทั้งๆ ที่เป็นเรื่องจริง ต้องไม่เชื่อ แล้วไปพิสูจน์ด้วยตัวเอง

ตอนที่ผมบวชเป็นพระสงฆ์ที่วัดมหาธาตุฯ เพราะเหตุมีเวลาน้อยเพิ่งกลับมาจากต่างประเทศ มีเวลาไม่ถึงสองเดือน ก่อนที่มหาวิทยาลัยจะเปิด จึงได้อธิษฐานไว้ว่า “ผมขออธิษฐาน ๓๐ วันทำ (ปฏิบัติธรรม) เต็มที่ ได้แค่ไหนเอาแค่นั้น”

ผมก็ทำเต็มที่จริงๆ ปฏิบัติธรรม เกือบ ๒๐ ชั่วโมงทุกวัน นอนประมาณวันละ ๔ ชั่วโมง คนอื่นเขาไม่ได้ทำอย่างนี้ ผมทำคนเดียวเขาว่าเป็นบ้าก็เรื่องของเข เราไม่ยุ่งกับคนอื่น ทำเต็มที่ ๓๐ วัน ปรากฏว่าวันที่ ๓๑ นั่งบริกรรมเท่าไรก็เข้าสมาธิไม่ได้ จิตไม่ตั้งมั่น ลัจจอธิษฐานมีจริง เราขอทำเต็มที่ ได้แค่ไหนเอาแค่นั้น แล้วมันได้เต็มที่จริงโลกียอภิญาทั้ง ๕ ตัว มาหมดเลย ผมได้วิปัสสนาญาณเข้าถึงปัญญาพุทธะเข้าถึงธรรม ตรงที่มีผีมาบีบคอ ใครอ่านหรือฟังเรื่องทางสายเอกจะเห็นชัด นั่นแหละเป็นครูคนแรกของผม ไหนลูกศิษย์ท่านเจ้าคุณโชดก

ปฏิบัติธรรมเข้าถึงธรรมใหม่ ผมโดนผีบีบคออยู่องค์เดียว เวลาประมาณตี ๒ ถึงตี ๓ ช่วงนั้นเรื่องเกิดที่วิหารร้างในวัดมหาธาตุฯ กลัวสุดชีวิต ไม่เคยกลัวอะไรเท่านี้เลย เพราะจิตถูกผูกกับสัญญาเก่าเรื่องผี กลัวมาตั้งแต่เด็กๆ จนบวชเป็นพระแล้วก็ยังกลัว ผีบีบแน่นเข้าๆ มือเย็นเหนียว ผมเชื่อท่านเจ้าคุณโชดก ยอมตายเพื่อธรรมะของพระพุทธเจ้า ในขณะที่ผีบีบคอแน่นขึ้น ด้วยศรัทธาท่านเจ้าคุณโชดก ผมไม่ยอมแพ้ผี ถ้าผีจะบีบจนตายก็ช่างมัน ขณะที่ผีบีบคอหายใจไม่ค่อยออก จิตมันละเอียดเห็นมีลมเข้าลมออกนิดๆ ยังรู้สึกยังจับได้ว่าไม่ตายแล้ว ช่างมันอยากบีบเท่าไรก็ให้มันบีบแล้วยังมาคิดอีกว่า เดี่ยวผีเมื่อยมือ มันก็เลิกไปเอง ปรากฏว่ามันปล่อยมือเลยครับ ทีนี้เราหายใจได้สะดวก อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เห็นชัดแจ่ม เป็นผีตัวแรกที่มีคุณ ผมได้ธรรมะตั้งแต่คืนนั้นเป็นต้นมา

นี่คือการเกิดของวิปัสสนาญาณได้ธรรมะมา ส่วนอภิญาต่างๆ ผมได้มาตั้งแต่วันที่ ๙ วันที่ ๑๐ ผมก็ได้แล้ว พอเข้าฌานได้ออกจากฌาน ทุติยฌาน ๓ ตาพิภพมีจริงทั้งหมด ไปรู้ไปเห็นหนุ่มที่ไปฆ่าเขามา รู้ตั้งแต่ที่เขายังไม่ได้อายุ วันนั้นนั่งอยู่ในวิหารร้าง

องค์เดียว เกือบจะมีตอยู่แล้ว พอลืมตาเห็นเด็กหนุ่มยกมือไหว้
พร้อมทั้งอ้าปากจะพูด ผมไปรู้เรื่องของเขามากว่าไปทำอะไรมา
เพราะเรามีเจโตปริยญาณ

“อาตมารู้หมดแล้วไม่ต้องพูด”

เขาไปฆ่าคนตาย ผมจึงสอนว่าอย่าไปทำ เพราะมันเป็น
บาป จะลงนรกได้ง่าย ตัวนี้ถ้าไม่หมดไปจากใจมันจะตามเรา
ไป ก็ภพชาติตามได้หมดจึงต้องรีบทำความดีหนี้ก็คือภิกษุ
หรือแม้กระทั่งอะไรจะเกิดข้างหน้าผมก็ไปรู้อีก เหมือนท่านเจ้า
คุณรู้ว่าผมจะหนี จะหนีไปอยู่กับท่านพุทธทาส ท่านเจ้าคุณรู้
เลยหนีไม่ได้ หรือแม้กระทั่งที่ผมทำอะไรลับตา ท่านเจ้าคุณ
โชคตกท่านรู้หมดเลย จึงรู้สึกอึดอัดมากตอนปฏิบัติธรรม

ตอนที่ลี้กออกมาแล้ว ได้ไปสอนหนังสือ เห็นด็อกเตอร์
คนหนึ่งจบมาจากประเทศเยอรมันปริญญาเอก กำลังนั่งเขียน
หนังสืออยู่ ผมมีจิตนิ่ง พอเดินผ่านเขาจึงไปรู้เรื่องของเข

ดร.สนอง : ปัญหาแค่นี้คุณแก้ไม่ได้หรือ

ดร.จากเยอรมัน : ปัญหาอะไร (เขาไม่เคยพูดไม่เคยเล่า
ให้ใครฟังเขาจึงงงกับคำถาม)

ดร.สนอง : อ้าว! ก็ปัญหาข้างบ้านคุณอย่างไรล่ะ

ดร.จากเยอรมัน : ข้างบ้านหนูทำอะไร

ดร.สนอง : เสียงลากกาละมังชักผ้าตอนตีสี่
ยังไงล่ะ (เขาแบกเสียงกาละมัง
จนนอนไม่หลับ จะเป็นโรคประสาท)

ดร.สนอง : แล้วคุณจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

ดร.จากเยอรมัน : หนูว่าหนูจะซื้อกาละมังพลาสติกไป
เปลี่ยนให้เขา (ดร.จากเยอรมันคิด)

ดร.สนอง : คุณมีสิทธิ์อะไร เขาอยู่บ้านของเขา
ไม่ใช่อยู่บ้านเรา แค่ออยู่บ้านติดกัน

เดี๋ยวนี้คนนี้มาปฏิบัติธรรมแล้ว เดี่ยวนี้ดีขึ้น ปัญญา IQ
มันอีกเรื่องหนึ่ง ปัญญาญาณเช่นนี้ เรียกว่าเจโตปริยญาณ

เรื่องตาทิพย์เช่นเดียวกัน ตอนที่ไปรับทำประวัติให้
พระนางจามเทวีที่ลำพูน ตอนที่อนุสาวรีย์ยังไม่ได้ตั้ง ไปทำ
ประวัติ ดูนั่นดูนี่ขับรถไปดูมีทั้งหมด ตาทิพย์ต่างๆ เหล่านี้มีจริง
ย้อนกลับมาพูดถึง ตอนที่ผมมีผิมาบีบคอ ยอมตายก็เลยได้ปัญญา

เห็นแจ้ง เหตุเพราะเป็นอธิษฐานปรมัตถบารมี

อีกเรื่องหนึ่งที่เป็นเรื่องซีเรียสในชีวิต แต่สำเร็จมาได้ด้วย อธิษฐานบารมี ตอนนั้นมหาเถรสมาคม มีคำสั่งให้จังหวัด นครปฐม ให้พระเจ้าอาวาสทุกวัดจะต้องมาฝึกกรรมฐาน โดย จังหวัดนครปฐมนำฝึกกรรมฐานเป็นต้นแบบ คณะกรรมการ ประชุมกันที่วัด ผมอยู่เชียงใหม่ ตอนสองทุ่มมีคนโทรศัพท์มา บอกว่า ในที่ประชุมมีมติจะให้ผมพูดเรื่องพุทฺธพภาคแห่งกาย ถวายพระสังฆาธิการ ที่เข้าฝึกกรรมฐานรุ่นแรกเกือบ ๒๐๐ องค์ ผมได้รับทราบหัวข้อนี้ประมาณเดือนเศษ และเหลืออีกสามวัน จะถึงวันบรรยายผมยังไม่รู้จะพูดเรื่องนี้ไปในแนวทางไหน ในที่สุดผมได้อธิษฐานก่อนนอน โดยเตรียมกระดาษ ดินสอไว้ ใกล้ๆ ที่นอน (ขออนุญาตไม่พูดภาษาบาลีบทนี้) ผมได้คาถา เป็นภาษาบาลีลอยมาในตอนนอนสมาธิเดี๋ยวนี้ก็ยังจำได้ พอผม พูดคำบาลี ๓ จบ ขอให้ท่านช่วยผมด้วยว่าผมจะต้องพูดอย่างไร ค็นั้นต้องรีบตื่นมาจดหัวข้อแล้วทบทวน พอถึงเวลาขึ้น เครื่องบินจากเชียงใหม่ไปจังหวัดนครปฐม ณ วัดวังตะกั่ว พุด ได้ถูกตรงแนวทางที่ถูกกำหนดให้บรรยาย นี่เป็นเหตุการณ์ ครั้งที่สองที่ผ่านมามีด้วยดี เพราะอธิษฐานบารมี

ครั้งที่สามที่จังหวัดนครสวรรค์ไปพูดที่แพร่แลนด์ ตอน นั้นไม่สบาย เป็นไข้ตัวร้อนอุณหภูมิขึ้นสูงมาก จากเชียงใหม่ ต้องเดินทางนาน ๖ ชั่วโมง ใช้กำลังขึ้น เจ็บคอมมาก พอไปถึง ไม่มีเสียง นายกเทศมนตรีนครสวรรค์มาขอพบ พอเห็นผม พุดไม่มีเสียงท่านจึงขอตัวออกไปก่อน เหลือเวลาอีก ๑๐ นาที ผมจะต้องพูด แล้วผมจะทำอะไร ผมอธิษฐาน “ขอให้ผู้รู้ มาทำให้ผมมีเสียงเป็นปกติ” เวลาอธิษฐานได้ก็ใช้ภาษาบาลีบท นั้นอธิษฐาน ปรากฏว่าเป็นเรื่องประหลาดมาก ขึ้นไปนั่งบนที่ บรรยาย มีคนประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ คน

ขณะนั้นเวลาประมาณ ๒ ทุ่ม มีคนนำน้ำร้อนมาเลย ๓ แก้ว ปกติจะมาแค่แก้วเดียว อธิษฐานเสร็จ ผมก็ดื่มน้ำอุ่นมากๆ เสียง กลับมาเป็นปกติ ที่เจ็บคอหายเป็นปลิดทิ้ง สามารถพูดบรรยาย ธรรมจนจบ เสร็จแล้วกลับไปนอนที่อำเภอเก่าแล้ว นอนชม ตลอดคืน

การอธิษฐานเป็นเรื่องที่แปลกและก็เป็นจริง ยังมีอีกหลายๆ เรื่อง ไปที่บึงกาฬ จังหวัดหนองคาย มีพระองค์หนึ่งท่านครุฑา ผมมาก เชิญผมจากเชียงใหม่นั่งรถไปบึงกาฬเข้าไปในป่าเป็นวัด

ป่าและเป็นวัดร้าง ชาวอีสานเขาไปปฏิบัติธรรมกันเ็นป่า ผมคิดว่า
เ็นวันนี้จะพูดเรื่องนี้และตอนเช้าวันรุ่งขึ้นจะพูดอีกเรื่องหนึ่ง
แต่ปรากฏว่า ที่ผมจะพูดในเรื่องของการปฏิบัติกรรมฐาน หก
โมงเ็นวันนี้มองไม่มีโปรแกรม เป็นเหมือนอะไรกลางๆ สัญญา
หายหมด ไม่มีข้อมูลอะไรเหลืออยู่เลย แล้วผมจะเอาอะไรไป
พูดกับเขา จึงได้อธิษฐานขอผู้รู้ว่าจะทำอย่างไร เว้นเดียวมา
แล้ว “เรื่องที่จะพูดเก็บไว้ก่อน เอาเรื่องอื่นๆ บุกพื้นฐานก่อน” หลัง
จากนั้นราบรื่น ข้อมูลกลับมาพร้อม นั่นเป็นเรื่องที่แปลกมากที่
สมองกลาง

เรื่องสมองกลางนี้ ได้เกิดกับเด็กคนหนึ่ง เป็นนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผมได้รับโทรศัพท์ทางไกลเ็นวันหนึ่ง

นักศึกษา : อาจารย์คะพระพุทธเจ้ามีจริงหรือเปล่าคะ

ดร.สนอง : อ้าว! หนูทำไมพูดอย่างนี้ล่ะ

นักศึกษา : หนูคิดว่าไม่มีจริง เป็นเรื่องอุปโลกน์ หนูเลย
ไปปรามาสพระพุทธเจ้า

ดร.สนอง : อะไรเกิดขึ้นกับหนูล่ะ

นักศึกษา : หนูเรียนไม่รู้เรื่องเลย เข้าห้องฟังเลคเชอร์ก็
พอเข้าใจ แต่พอออกนอกห้องสมองกลาง

ดร.สนอง : หนูอยู่ที่ไหน

นักศึกษา : หนูอยู่เมืงน่านคะ

ดร.สนอง : หนูรู้จักพระธาตุแช่แห้งไหม (เป็นเจดีย์ที่บรรจุ
พระบรมสารีริกธาตุไว้)

นักศึกษา : รู้จักคะ

ดร.สนอง : หนูต้องเอาดอกไม้ธูปเทียนไปขอขมาพระ
พุทธเจ้าที่เจดีย์พระธาตุแช่แห้ง

หนึ่งปีผ่านไปผมมาเจอเขาที่วัดร้างเ็นองด้วยไม่เคยเห็น
หน้าเด็กคนนี้ วันนั้นเขาแต่งชุดขาวปฏิบัติธรรม เขาเข้ามาทัก

นักศึกษา : หนูเป็นคนโทรศัพท์ไปถามอาจารย์ว่าพระ
พุทธเจ้ามีจริงไหม?

ดร.สนอง : เออ! แล้วหนูเป็นอย่างไร เรียนดีขึ้นไหม?

นักศึกษา : หนูเรียนจบแล้วคะ

การไปมีปฏิสัมพันธ์ไม่ดีกับคนที่มึคุณธรรมสูงมันเสียหายน
การที่ผมสมองกลางที่บึงกาฬ จังหวัดหนองคาย วัดร้างเ็นป่า
เป็นเพราะอะไร เจ้าอาวาสที่ตายไปแล้วยังอยู่ที่นั่น เป็นเจ้าที่มี
พลังมาก ภูมิเทวดามีพลังเหนือเรามาก เขาทำให้สมองกลางได้

แต่ก็ไม่เหลือวิสัยของอธิษฐานบารมี ทำได้สำเร็จมาด้วยดี จึงเล่าให้ฟัง เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจะอธิษฐานเอาอะไรที่ไม่ใช่กิเลส ถ้าเป็นในแนวทางของพุทธะ คือ สร้างมหาทาน อธิษฐานรักษาศีล แล้วก็สร้างเหตุให้ตรง สำเร็จดังที่อธิษฐานไว้ทุกคน

๙. เมตตา

เมตตาคือความรักความปรารถนาให้ผู้อื่นได้ประโยชน์ และมีความสุข เมตตาเป็นคุณธรรม ผู้ใดปฏิบัติได้แล้วจะถูกเก็บสั่งสมไว้ในจิตวิญญาณ เป็นเมตตาบารมี การให้อภัยเป็นทาน (อภัยทาน) เป็นบ่อเกิดแห่งเมตตา ผู้มีเมตตาเป็นคนมีอารมณ์เย็น ไม่หงุดหงิด ไม่โกรธ เป็นที่รักของมนุษย์และอมมนุษย์ทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลาย เมื่อเข้าใจผู้มีเมตตาบารมีแล้วมีความอบอุ่นใจ ผู้มีเมตตาบารมี เมื่อประพฤติปฏิบัติธรรมแล้วสามารถเข้าถึงมรรคผลนิพพานได้ง่าย

๑๐. อุเบกขา

คือ ปล่อยวาง วางเฉย วางใจเป็นกลาง เรียกว่า อุเบกขา อุเบกขาในวิปัสสนาญาณกับอุเบกขาในฌานเป็นคนละเรื่องกัน และอุเบกขาของคนทั่วไปที่ไม่ได้ปฏิบัติธรรมเช่น เห็นใครเขาทำอะไรไม่สนใจ ไม่รับรู้ ไม่รู้เรื่อง นับเข้าเป็นโมหะ ใครเขาทำอะไร วางใจ อุเบกขาไม่สนใจ คำว่าไม่สนใจคือโมหะ ท่านเจ้าคุณโชดกท่านสอนให้ปฏิบัติสมถกรรมฐาน ให้ทำแต่แรกแล้วเข้าถึงองค์ฌาน อุเบกขาในฌาน ถ้าเข้าฌาน ๔ ได้มันมี ๒ อารมณ์ คือ อุเบกขากับเอกัคคตา อุเบกขาตัวนี้ใช้กำลังของฌานข่มใจไว้ให้เป็นอุเบกขา แต่อุเบกขาในวิปัสสนา ไม่ใช่ มันต้องได้จากการที่สติรับกระทบแล้วเห็นอนัตตา จึงปล่อยวางเป็นอุเบกขาในวิปัสสนา เพราะฉะนั้นอุเบกขาบารมีหมายถึงตัวนี้ไม่ใช่อุเบกขาที่ใครเขาพูดอะไร ใครเขาทำอะไรแล้วไม่สนใจ ตัวนั้นยังไม่ใช่ หรือเข้าฌาน ๔ ได้แล้วบอกว่าเป็นอุเบกขาก็ยังไม่ใช่อุเบกขาบารมี

บารมีทั้งสิบเป็นคุณธรรม ถ้าใครทำได้แล้วสั่งสมอยู่ในใจ
แต่ละคนมีมากมีน้อยไม่เท่ากัน มีคุณธรรมแต่ละตัวไม่เท่ากัน
แต่ละชาติที่เราเกิดมาปฏิบัติก็ไม่เท่ากัน บางคนชาตินี้มาเกิดเพื่อ
มาพัฒนาทานบารมี บางคนชาตินี้มาเกิดเพื่อมาพัฒนาสัจจบารมี
แต่ละภพแต่ละชาติจะเป็นอย่างนี้ ดังนั้นแต่ละคนจะมีบารมี
อยู่ครบแต่มีมากน้อยไม่เท่ากันเท่านั้นเอง บารมีตัวไหนที่ยัง
อ่อนเราก็กพัฒนาให้มากขึ้น ตัวไหนดีอยู่แล้วก็รักษาให้คงอยู่ไว้
ต้องทำอย่างนี้ เพราะบารมีทั้ง ๑๐ จะทำให้เรายิ่งใหญ่ ทำให้เรา
ถึงความเป็นเลิศ ทำให้เราเข้านิพพานได้ทำให้เราปฏิบัติธรรม
ได้มรรคผลเป็นอริยบุคคล เพราะบารมีพวกนี้ทั้งนั้น ทั้งสิบตัว
เป็นคุณธรรมเมื่อ ทำ พูด คิด จะเก็บสะสมเป็นบารมีอยู่ในใจ
เมื่อมีบารมีอยู่ในใจ ทำอะไรมันจะยิ่งใหญ่ ทำอะไรจะสำเร็จง่าย ๆ

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม

คำถาม ๑ สร้างเหตุตรงคืออะไร ยังไม่เข้าใจ

คำตอบ

- ถ้าเราอยากรวย เราต้องให้ทาน เช่น วัตถุทานเป็นทาน ให้เงิน ให้วัตถุ ให้เสื้อผ้า ให้ข้าว ให้ยารักษาโรคแล้วจะรวยในสิ่งที่ให้ คนที่เกิดมาในชาตินี้แล้วรวยเขาทำเหตุถูกต้องอย่างนี้
- ถ้าอยากสวย ให้รักษาศีลให้คงอยู่ในใจ รักษาศีลไว้ให้ได้ ต้องมีสัจจะกำกับแล้วเกิดมาจะมีรูปสวย
- ถ้าไม่อยากเจ็บไข้ได้ป่วยให้อริชฐานไม่อาพาธ และสร้างเหตุตรงคือให้ยารักษาโรคเป็นทานอยู่เสมอ มโน มยา สำเร็จด้วยใจ มันอยู่ที่ว่าเราทำเหตุถูกต้องไหม ถ้าเราทำไม่ถูก อริชฐานอย่างใดก็ได้ ถ้าเราทำถูกมันได้ผลทุกอย่างเลย

คำถาม ๒ มหาทานทำคนเดียว ต่างกับทำหลายคนอย่างไร

คำตอบ

ถ้าทำทานคนเดียวเราไม่ค่อยมีบริวาร ไม่ค่อยมีเพื่อน แต่ถ้าเราทำเยอะๆ เอาคนอื่นมาร่วมด้วย สมมติเพื่อนที่รู้จักกัน นี่ฉันจะสร้างโรงทาน เธอจะร่วมด้วยไหม แต่ของผมนิไม่เคยไปขอใครเลยนะ ผมสร้างโรงทานกับพระสงฆ์ออกจากนิโรธสมบัติทุกปี แล้วผู้ร่วมศรัทธามีมากขึ้นทุกที จากหนึ่งโรงเป็นสองโรง เป็นสามเป็นสี่โรง ผมไม่เคยไปขอใครให้มาร่วมทำทาน แต่พวกเขามาขอร่วมกับผมด้วยความศรัทธา เขาได้บุญเต็มร้อย

การทำบุญร่วมกัน ทำให้มีบริวาร มีเพื่อน มีเพื่อนที่ดีๆ ทั้งนั้น ทำไมผมจึงไปสร้างโรงทานกับพระออกนิโรธสมบัติ เพราะอานิสงส์ที่เกิดขึ้นมหาศาล เดียวนี้ใครๆ ก็อยากไปสร้างโรงทานเอง ผมอนุโมทนาบุญด้วย ทำทานกับผู้ออกนิโรธสมบัติได้แล้วอานิสงส์มาก ไม่เจอพระพุทธรูปเจ้า แต่ไปเจอพระปัจเจกพุทธะนำไปทำทานกับท่าน ทำแล้วอานิสงส์มาก หรือถ้าเราไม่เจอพระปัจเจกพุทธะก็ทำทานกับอริยบุคคล ขณะนี้ก็ยังมีความเลือกทำได้ เพราะมโน มยา สำเร็จด้วยใจ เลือกทำ

คำถาม ๓ อย่างกรณีที่มีผู้ป่วยไม่สามารถไปทำบุญได้

คำตอบ

ต้องบอกให้เขารู้แล้วอนุโมทนา เขาก็ได้บุญ ตอนที่แม่มาตายที่กรุงเทพฯ (โรงพยาบาลพญาไท) นอนไม่รู้เรื่องอยู่ที่ห้อง ICU ใครไปใครมาก็ไม่รู้เรื่อง วันนั้นผมจะไปบรรยายธรรมที่ยุวพุทธรูป ผมจะทำทานให้แม่ ผมไปจับมือแม่บอกว่า

“แม่ครับ ผมจะไปบรรยายธรรมที่ยุวพุทธรูป ผมถวายปัจจัยให้ยุวพุทธรูป แม่อนุโมทนาด้วยนะ”

ท่านบีบมือผมแน่น แสดงว่าจิตของท่านยังอยู่ในร่างนั้น ท่านรอที่จะทิ้งร่างแล้ว ท่านก็รู้ ถ้าความถี่คลื่นจิตของเรากับความถี่คลื่นจิตของอีกคนตรงกัน สื่อกันได้ แม้กระทั่งพระองค์หนึ่งท่านอาพาธนอนอยู่ในห้อง ICU ที่เชียงใหม่ คนอื่นเขาไปนั่งเฝ้าหน้าห้อง ไม่เข้าไปดู วันนั้นผมไปคนเดียวเข้าไปในห้อง ผมไปจับที่นิ้วเท้าของท่าน นิ้วโป้ง

“พระอาจารย์ ผมมาเยี่ยม”

ท่านกระดิกนิ้วเท้าทีเดียวให้ผมรู้ เรามีปัญญาเราก็สื่อกับท่านได้ ให้เขาอนุโมทนาก็ได้ เพราะอนุโมทนาเป็นหนึ่งใน

บุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ไม่จำเป็นต้องใช้เงิน ทำอย่างอื่นก็ได้ ตั้ง ๙ อย่าง ต้องใช้ปัญญาในการทำบุญ

คำถาม ๔ การทำสังฆทาน

คำตอบ

สังฆทาน คือ ทานที่ให้แก่หมู่สงฆ์ ไม่ใช่บุคลิกลานหรือ ทานเฉพาะคนให้แก่มุ่สงฆ์ได้อานิสงส์มากกว่าให้คนใดคนหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ เวลาไปถวายของให้พระสายปฏิบัติธรรมท่านจะนำไปเป็นสังฆทานทั้งหมด ถ้าเป็นพระสายปริยัติ สังฆทานเขาจะกำหนดจะต้องมีพระมานั่งกี่รูป เขากำหนดไว้ ที่จริงไม่ใช่รูปใดรูปหนึ่งรับ แล้วเป็นของหมู่สงฆ์ นั่นคือสังฆทาน อานิสงส์มากกว่าให้ทานคนใดคนหนึ่ง ถ้ารับแล้วเอาเข้ากุฏิใครกุฏิมัน อานิสงส์น้อย ถ้ารับแล้วไปรวมเป็นของสงฆ์อย่างนี้อานิสงส์มาก ถามว่ามากแค่ไหน ไม่มากเท่ากับการปฏิบัติธรรม เพราะการปฏิบัติธรรมสามารถเปลี่ยนปุถุชนเป็นอริยบุคคลเข้านิพพานได้ เพราะฉะนั้นภาวนาเป็นทานสูงสุด อย่างที่ผมมาให้ปัญญาเป็นทาน เป็นสุดยอดของท่านแล้ว ถ้าท่านเข้าถึง ท่านสามารถเปลี่ยน

พฤติกรรมของท่านได้ เดียวนี้ผมไปบรรยายธรรมที่ไหนมีคนมา ฟังธรรมนับเป็นพันๆ คน คราวที่แล้วเกือบ ๓,๐๐๐ คน เขามารับเอง คราวหน้าจัดที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หอประชุมใหญ่ คนจะมากันมาก ครั้งก่อนจัดที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หอประชุมเล็กคนต้องขึ้นมานั่งบนเวที คนล้นห้อง เพราะเราให้ปัญญาซึ่งสุดยอดของท่าน ไม่มีอะไรจะให้มากกว่าปัญญาแล้ว การให้ปัญญาเป็นทานสุดยอดของการให้ทาน อย่างที่มานี้ เป็นปัญญาที่ถูกต้องตามธรรม ใครเอาไปปฏิบัติตามเข้าถึงได้ สุดยอดแล้ว เปลี่ยนวิถีชีวิตได้

คำถาม ๕ อานิสงส์ของการเจริญสติภาวนาคืออะไร

คำตอบ

ต้องเข้าใจคำว่าภาวนา ภาวนาแปลว่าพัฒนา ความหมายเดียวกัน แปลว่าเจริญ คือทำให้มันดีขึ้น ถ้ามันมีอยู่แล้วแต่สติของเรายังไม่ดีก็ทำให้สติดีขึ้น สวคคมนต์เป็นอุบายเจริญสติ สวดบ่อยๆ จิตมีสติ ตายขณะจิตมีสติ สุกคตเป็นเป้าหมาย

เล่าเรื่องจริงให้ฟังดีกว่า มีพระองค์หนึ่งอดีตท่านอยู่กัน
สองคนกับแม่ อยู่ท้องไรท้องนาแล้วฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมามาก แม่
เป็นมะเร็งไปหาหมอที่เชียงใหม่ หมอบอกว่าอยู่ได้อีกแค่ ๕
เดือนจะต้องตายเพราะขึ้นสุดท้ายแล้ว ลูกชายบวชเป็นพระ
สงสารแม่ กลัวจะตกนรกก็พาแม่ไปหาหลวงปู่ดวงดี ขณะนั้น
อายุท่าน ๑๐๐ กว่าปีเป็นลูกศิษย์ครูบาศรีวิชัย เดียวนี้ท่านยัง
อยู่ หลวงปู่ท่านว่า

“โยม ร่างกายมันแก่แล้วนะ เอาอย่างนี้ก็แล้วกันนะโยม
หายใจเข้าพุท หายใจออกโฮ พุทโฮ พุทโฮ ไปหนึ่งเดือน พอ
ครบหนึ่งเดือนแล้ว หายใจเข้าธัม หายใจออกโม ธัมโม ธัมโม
ไปอีกหนึ่งเดือน พอครบหนึ่งเดือนแล้ว หายใจเข้าสัง หายใจ
ออกโธ สังโธ สังโธ ไปอีกหนึ่งเดือน พอครบเดือนที่สามก็ขึ้น
มา พุทโฮๆ ใหม่ ทำไปเรื่อยๆ ไม่ต้องคิดว่าอีกก็เดือนตาย”

หมอบอกไว้ ๕ เดือนตาย แต่อยู่ได้ถึง ๖๐ เดือน จาก ๕
เดือนมาเป็น ๕ ปี วันที่ตายสุดยอเลย พระลูกชายเป็นเจ้าอาวาส
ท่านได้เอาแม่ไปอยู่ในวัดนุ่งผ้าขาวเวลาพระสวดมนต์ทำวัตรเช้า
ทำวัตรเย็นแม่ท่านก็ทำวัตรกับเขาด้วยในวันที่ตายพระสวดมนต์
โยมแม่ก็สวดมนต์ด้วย สวดไปๆ แก่ลงไปเลย พระก็หยุดสวด

อ้าว! ลมไม่เข้าไม่ออก ตายแล้ว อานิสงส์ของการเจริญสติภาวนา
นี้แค่สติ มีสติขึ้นถึงสวรรค์ ภาวนาสวดมนต์ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง
ไม่ยากสวดก็ได้แต่ต้องฟังเพลงสวดแทน เวลาที่ฟังเชิญเทวดา
รอบๆ ตัวเรามาฟังด้วยเราจะได้เพื่อน

ผมได้เพื่อนที่บ้านที่มองไม่เห็นด้วยตาเนื้อ มีอยู่วันหนึ่ง
ขับรถขึ้นมามบนถนนมีศาลพระภูมิล้มไปเป็นเดือน ขณะขับรถ
ขึ้นมาเห็นเขายืนอยู่บอกว่า

“คุณๆ สร้างบ้านให้หน่อย บ้านพัง”

ศาลล้มมาเป็นเดือนแล้วเพิ่งมาบอก นึกขึ้นได้ว่า มิติของ
มนุษย์มันยาวนาน แต่เวลาของเขามันนิดเดียว ๕๐ ปีของมนุษย์
เท่ากับ ๑ วัน ๑ คืนของภูมิเทวดา เขาคงไปเที่ยว พอกลับมา
บ้านพัง แต่กาลเวลาของเรามันต้องเป็นเดือน ผมเลยให้ชาวบ้าน
ไปสร้างศาลให้ เราก็ได้เพื่อน ตอนจะออกจากบ้านก็บอกฝาก
บ้านด้วยให้ดูแลบ้านให้เราด้วย เวลาฟังเทปสวดมนต์ชวนเขา
มาฟังด้วย

“เชิญครับ เดี่ยวจะเปิดเทปธรรมะให้ฟัง”

พูดอย่างนี้ จิตมีความเป็นสากล มันลือถึงกันได้เชิญ
เทวดาทั้งหลาย เจ้าที่เจ้าทางทั้งหลายมาร่วมกันฟังธรรม เรา
ได้บุญด้วยแล้วก็ได้เพื่อนด้วย

จะเล่าเรื่องเชิญกลับให้ฟัง ผมนำข้าราชการไปเข้าค่าย
จริยธรรมที่วัดม่อนฤๅษี ใกล้หน่วย ก.ร.ป. กลาง จอมทอง
บ่ายวันนั้นอากาศร้อนมากจึงนำข้าราชการเข้าไปฝึกในศาลา
มีข้าราชการคนหนึ่งนั่งติดกัน สะกิดบอกผม

“อาจารย์ฯ ดูที่หน้าต่าง ใครโผล่มานั้น”

ดูเท่าไรก็ไม่เห็นเพราะเขาไม่ต้องการให้ผมเห็น
จึงออกไปดูนอกศาลาเห็นลูกหมาน้อยกำลังเห่าที่ศาลเจ้าที่ ผม
ก็รู้ว่าที่ศาลนี้ต้องมีตัวมีเจ้าของอาศัยอยู่แต่เขาไม่ให้ผมเห็น
ผมไปถามกลุ่มแม่บ้านที่มาทำอาหารเลี้ยงว่า ศาลนี้เป็นของใคร
เขาก็บอกชื่อ เป็นเอดส์ตายติดเชื้อมาจากสามี เอาศพมาทำพิธี
ที่นี่ และสร้างศาลให้อยู่ ผมถามว่าคุณรู้จักน้องคนไหนไหม เขา
บอกว่าที่บ้านมีรูปของน้องคนนี้อยู่ เขาชี้รูปไปเอารูปมาให้ผมดู
พอผมรูปมา ก็เอามาให้คนที่สะกิดให้ผมดู

ดร.สนอง : คุณดูซิว่าเคยเห็นคนที่นี่ไหน

ข้าราชการ : อาจารย์คะ เขามาโผล่หน้าอยู่ตรงหน้าต่าง

ดร.สนอง : คุณเห็น แสดงว่าคุณได้เขาเป็นเพื่อนแล้ว
(ข้าราชการคนที่สะกิดให้ผมดู เขากำลังจะ
ไปอินเดีย)

ดร.สนอง : คุณชวนน้องไปด้วยซิ ไม่กินที่แต่เวลา
กลับอย่าลืมชวนเขากลับมาด้วยนะ เดี่ยว
จะตกค้างอยู่ที่อินเดียโน่น

คำถาม ๖ เวลาทำบุญต้องเชิญเทวดา และปู่ ย่า ตา ยาย ไปร่วมอนุโมทนาบุญด้วยใช่ไหม

คำตอบ

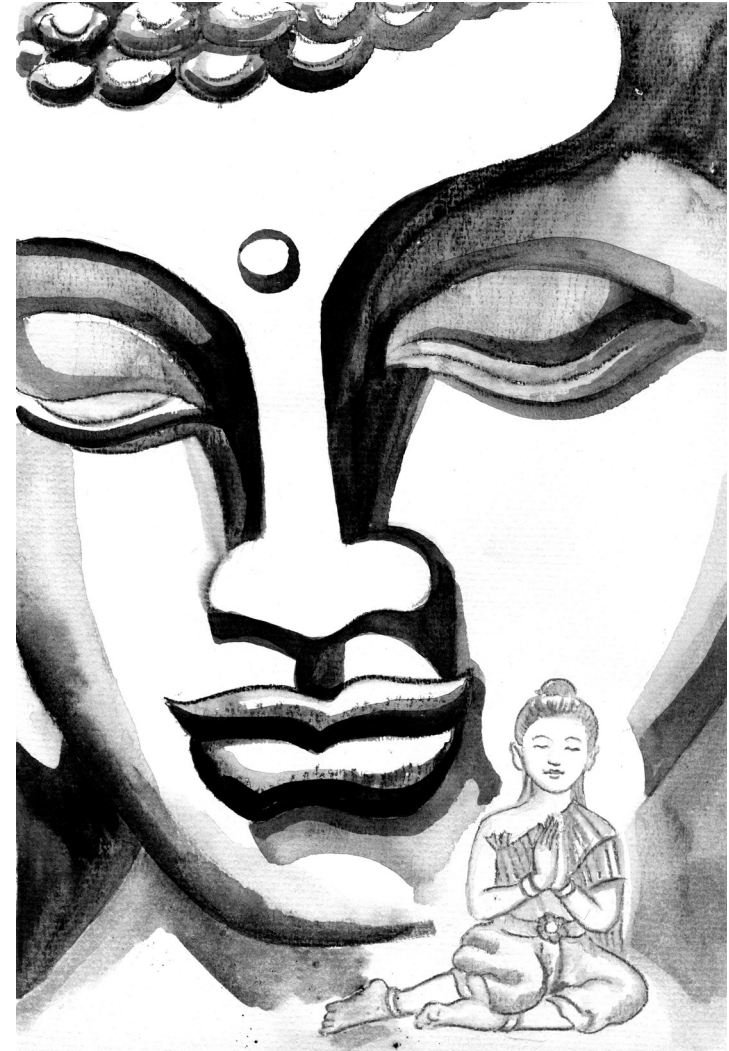
เคยอ่านเรื่องของหมออาจินต์หรือยัง ที่เขาเอากระดูก
ของลูกในอดีตชาติมาไว้ที่วัดมกุฏฯ กระดูกถูกเก็บไว้ที่ศาลา
(เด็กหญิงพิมพ์ดี) วันหนึ่งมีคนมาทำบุญงานศพที่ศาลาและ
จะอุทิศส่วนกุศลให้ เธอบอกพ่อในอดีตชาติ (หมออาจินต์) ว่า
วันนี้หนูต้องไปก่อนเพราะมีจะอุทิศบุญให้ หนูต้องไปอนุโมทนา

**คำถาม ๗ ในกรณีพ่อแม่เรา ให้ความหวังว่าจิตออก
จากร่าง จิตคงจะอยู่กับเราที่บ้าน**

คำตอบ

คำว่าคงจะในพระพุทธศาสนาไม่มี ทุกอย่างมีเหตุมีผล
คำว่าคงจะ อาจเป็นอย่างนี้มั้ง ไม่มี มันต้องถูกตรง ด้วยเหตุ
ด้วยผลที่นี้จิตจะอยู่ที่บ้านหรือไม่ก็เนื่องด้วยเราสัมผัสได้หรือไม่
เขาหลงหรือไม่ แม้เขาทำบุญแต่ยังมีความหลงอยู่ในจิต ตาย
ไปเป็นภูมิเทวดาเป็นเจ้าที่ได้

ผมเล่าเรื่องจริงให้ฟัง ช้างบ้านผมมีผู้หญิงแก่ๆ คนหนึ่ง
รู้จักกันสนิทกันเมื่อเขาตาย ผมเป็นเจ้าภาพงานศพให้คืนหนึ่ง
รุ่งเช้าเขามาที่บ้านผม ตาเนื้อตาหนังมองไม่เห็น แต่หามันตา
ดีกว่า หมา ๗-๘ ตัวล้อมกันเท่า คนที่ตายไปนี้มาขอบใจผมที่
ไปเป็นเจ้าภาพให้เขา เขาไปเกิดเป็นเจ้าที่ ไม่ใช่มนุษย์แต่เป็น
ภูมิเทวดา เป็นเจ้าที่ สาเหตุเพราะห่วงลูกห่วงหลานจึงไปเกิด
ไม่ไกล มีบุญจึงได้ไปเกิดเป็นเทวดาเจ้าที่

คำถาม ๘ เรื่องอธิษฐานทุกวัน

คำตอบ

ไม่จำเป็นต้องอธิษฐานทุกวัน อธิษฐานที่เดียวแต่รักษาสัจจะให้คงอยู่ก็ได้

คำถาม ๙ อธิษฐานว่าขอปฏิบัติธรรมทุกวันดีไหม

คำตอบ

ต้องอธิษฐานว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติธรรมไปเรื่อยๆ ไม่ใช่ว่าปฏิบัติทุกวัน วันไหนเราทำไม่ได้จะเสียสัจจะ จะปฏิบัติธรรมทุกครั้งที่ได้ อย่างนี้ดี เหมือนกับตักน้ำใส่โอ่ง ตักน้ำใส่ไม่หยุด มันก็เต็ม จิตของเราเช่นกัน สะสมกุศลทีละน้อย ทีละน้อย พอบุญกุศลเต็มมันให้ผล

คำถาม ๑๐ อธิษฐานแล้วถอนได้ไหม

คำตอบ

อธิษฐานแล้วถอนได้ สมมติว่าเราอธิษฐานจงเวรกัน ขอถอนคำอธิษฐานเดิมไม่เอา มันไม่ดี ขอถอนแล้วอธิษฐานใหม่ได้

คำถาม ๑๑ ให้สัจจะไปแล้วถอนได้หรือไม่

คำตอบ

รู้ว่าให้สัจจะที่ผิด เป็นเหตุนำมาซึ่งโทษ เช่นให้สัจจะว่าฉันจะฆ่าเขา มันไม่ดี ถ้าสำนึกผิด ขอลาสัจจะเดิมที่ไม่ดีต่อหน้าพระรัตนตรัย สวดมนต์เสร็จอธิษฐานลาสัจจะเดิมแล้วตั้งสัจจะใหม่ได้

คำถาม ๑๒ ยกเลิกเฉพาะในสิ่งที่ไม่ดีใช่ไหมครับ

คำตอบ

ถ้าไม่ดีนะ ลาของเดิมแล้วเอาของใหม่ที่มันดี ได้ยินได้ฟังหลายคน ล่านึกผิดแล้วก็มาลาของเดิม อธิษฐานใหม่ แล้วชีวิตมันจะดี ชีวิตอยู่ที่เราเป็นผู้กำหนด กรรมของเรา เป็นตัวลิขิตชีวิตเรา

คำถาม ๑๓ สังฆะทำอาหารใส่บาตรได้บุญไหม

คำตอบ

ขึ้นอยู่กับแม่บ้านกับคุณ ได้บุญทั้งคู่เพราะได้ให้ทานทานเป็นหนึ่งในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ แต่ใครจะได้บุญมากได้บุญน้อยเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมยกตัวอย่างเช่น ในครั้งพุทธกาลมีผู้หญิงสองพี่น้อง ไปแต่งงานกับเศรษฐี ได้ทำบุญอยู่เสมอแต่ไม่มีลูก เลยกบอกสามีให้ไปขออน้องสาวมาเป็นภรรยาที่สองแล้วสั่งให้น้องสาวทำบุญแทนพี่สาวเป็นเจ้าของเงิน น้องสาวเป็นคนทำอาหารใส่บาตร ปรากฏว่าเมื่อทั้งสองได้ตายไปแล้ว

น้องสาวขึ้นไปเกิดในสวรรค์ชั้นที่อยู่สูงกว่าพี่สาว เพราะว่าศรัทธามากกว่าได้ทำบุญกับพระอรหันต์ เพราะฉะนั้นการทำบุญไม่ได้อยู่ที่ว่าใครเป็นเจ้าของเงิน แต่อยู่ที่คุณภาพของจิตในขณะทำบุญ

คำถาม ๑๔ เรื่องอนุโมทนาบุญ

คำตอบ

ผู้อนุโมทนาไม่ต้องเสียเงินสักแดง แต่ต้องอนุโมทนาสิ่งที่เขาทำความดี

คำถาม ๑๕ กุศลกรรมบท ๑๐ มีอะไรบ้าง

คำตอบ

กุศลกรรมบท ๑๐

๑. กายกรรม ๓
 - ไม่ฆ่า, ไม่เบียดเบียน
 - ไม่ลัก ไม่ขโมย
 - ไม่ประพฤติผิดในกาม

๒. วชิกรรม ๔

- ไม่พูดเท็จ
- ไม่พูดคำหยาบ
- ไม่พูดส่อเสียด
- ไม่พูดเพ้อเจ้อ

๓. มโนกรรม ๓

- ไม่คิดพยาบาท
- ไม่คิดอยากได้ (ไม่คิดโลภ)
- ความเห็นถูก เห็นตรง

รวมทั้งหมด ๑๐ อย่าง ซึ่งเป็นกรรมดีอันเป็นทางนำสู่สุคติ

คำถาม ๑๖ คิดดี พูดดี ทำดีเป็นอย่างไร

คำตอบ

คิดดี พูดดี ทำดี คำว่าดีในที่นี้คือการคิด การพูด การทำที่

๑. ไม่ผิดกฎหมาย
๒. ไม่ผิดศีล
๓. ไม่ผิดธรรม

คำถาม ๑๗ สวดมนต์ในใจไม่ออกเสียงได้บุญไหม

คำตอบ

กายกรรม วชิกรรม มโนกรรม ถึงพร้อมดีที่สุสุด แต่ถ้าไม่ถึงพร้อมก็เอาเท่าที่ทำได้ คือ สวดด้วยใจดีกว่าไม่สวด ชี้เกียจมากฟังอย่างเดียว ยังดีกว่าไม่ฟัง ไม่เอาอะไรเลยไม่ดี

คำถาม ๑๘ กรณีสวดมนต์แล้วนั่งสมาธิไปพร้อมๆ กันได้ไหมคะ

คำตอบ

ไม่ได้ ขาดสติ นั่งเจริญสติก็นั่ง สวดมนต์ก็สวด เอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ต้องทำทีละอย่างจึงจะไม่ขาดสติ

คำถาม ๑๙ อยากให้คนที่เรารักเขาเห็นดีเห็นงามกับเราด้วย

คำตอบ

ได้ ทำดีให้เขาดูว่าคุณดีได้อย่างไร เดียวเขาเกิดศรัทธาจะทำตามคุณเอง

คำถาม ๒๐ เขาเป็นคนที่ไม่เชื่อ พอเขามีอายุมาก กลัวว่า
จะคิดมากแล้วเขาก็จะฟังชาน แล้วก็มองว่า
ถ้าเขามาปฏิบัติธรรม แล้วเขาน่าจะดีขึ้น

คำตอบ

นึกถึงที่พระพุทธเจ้าพูดถึงบัว ๔ เหล่า คนไหนสอนได้
ก็สอน คนไหนสอนไม่ได้ก็ไม่สอน พระพุทธเจ้าไม่เคยไป
บังคับใครให้ทำตามที่ท่านชี้แนะ จะทำก็ทำ ไม่ทำก็ไม่ทำ เพราะ
ชีวิตเป็นของเขา เขาจะต้องเลือกวิถีชีวิตด้วยตัวของเขาเอง

คำถาม ๒๑ อธิษฐานให้คนอื่น

คำตอบ

อธิษฐานใช้ได้กับตัวเอง ไม่เกี่ยวกับคนอื่น

คำถาม ๒๒ วิปัสสนากรรมฐานแก้กรรมได้จริงไหมคะ

คำตอบ

ถ้าแก้กรรมได้ พระมหาโมคคัลลานะ (พระอรหันต์) ไม่
ถูกโจรทุบจนตายหรอก

ถ้าแก้กรรมได้ พระองค์ลีลาม ไม่ถูกก้อนหินและท่อนไม้
ขว้างปาจนหัวแตกหรอก

ถ้าแก้กรรมได้ พระพุทธเจ้า ไม่โดนก้อนหินกลิ้งลงมา
ทับหรอก คุณจะเชื่อใครดี เช่นเดียวกันถ้าแก้กรรมได้ ทำไม
หลวงปู่แหวนเป็นแผลที่ก้นกบรักษาอย่างไรก็ไม่หาย ทั้งที่ท่าน
เป็นพระอรหันต์ คุบาครีวิชัยเป็นริดสีดวงจนตาย ถ้าแก้กรรม
ได้ก็น่าจะหายจากอาพาทดังกล่าว

คำถาม ๒๓ เมื่อยมาก ขณะนั้นปฏิบัติกรรมฐาน ทำอย่างไรดี

คำตอบ

การปฏิบัติกรรมฐาน มีชั้นฆมารเป็นตัวขัดขวางคำว่า มาร
คือสิ่งที่ขัดขวางการทำความดี ชั้นนี้ คือร่างกายนี้เป็นตัวขัดขวาง
นั่งไปแล้วเมื่อย ปวด เป็นเหน็บชา เขาเรียกว่าชั้นฆมาร จะเอา
ชนะชั้นฆมารได้มีหลายวิธี ที่ผมอธิษฐานยอมตายเมื่อเกิด
ทุกขเวทนาขึ้นกับแข่งซาพร้อมกันนั้น บริกรรมคำว่า พองหนอ
ยุบหนอ จนกระทั่งจิตถึงเข้าอัปปนาสมาธิไปเลย เห็นไหมครับ
เป็นวิธีแก้อย่างหนึ่ง หรือเมื่อสติกล้าแข็ง ปัญญากล้าแข็ง

พอแข่งขาปวดเมื่อยใช้จิตตามดูให้เห็นความเป็นไตรลักษณ์ อนัตตาดับอาการปวดก็หายไป ต้องเข้าใจถึงความกล้าแข็งของจิตที่เขาเรียกว่ามหาสติ มหาปัญญา จึงจะแก้ปัญหาตัวนี้ได้ อยู่ที่กำลังใจของผู้ปฏิบัติว่าพัฒนาได้ถึงขั้นที่นำมาพิจารณาตามกฎไตรลักษณ์ได้หรือไม่

คำถาม ๒๔ ไม่ได้หมายความว่าปฏิบัติธรรมชดใช้ เจ้ากรรมนายเวร

คำตอบ

ไม่ใช่วิธีชดใช้ ที่เราสั่งสมบุญบารมี ในแต่ละครั้งที่นั่งวิปัสสนาต้องอุทิศบุญกุศลให้เขาไปด้วย เมื่อไหร่เขาเลิกจองเวรตัวนี้จะหาย แต่ถ้าเขาไม่เลิกจองเวรมันก็ไม่หาย เจอกันทุกคนครับ บางคนถึงกับชดใช้ด้วยชีวิต

คำถาม ๒๕ ทำบุญแต่เราไม่ได้อุทิศส่วนกุศล

คำตอบ

บุญทำได้หลายอย่าง ตามบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ เมื่อทำแล้ว

บุญจะถูกเก็บสั่งสมอยู่ในใจ ถ้าเราไม่ให้ใคร บุญก็อยู่ในใจของเรา เราต้องให้ หากเขาอยู่ในสถานะที่รับได้เขาก็รับ ในสถานะที่รับไม่ได้ อย่างเช่นสัตว์ในนรกไม่มีทางรับได้ สัตว์นรกเสวยวิบากอกุศลอย่างเดียว ไม่มีทางที่จะมารับส่วนบุญที่มีผู้อุทิศให้

คำถาม ๒๖ ไม่กรวดน้ำได้ไหม

คำตอบ

กรวดน้ำก็ได้ ไม่กรวดน้ำก็ได้ เพียงแต่ว่าเราเอ่ยปากให้เป็นใช้ได้

คำถาม ๒๗ ไม่อุทิศส่วนกุศลเขาก็ไม่ได้รับใช้ไหม

คำตอบ

ใช่แล้ว บุญกุศลจะถูกเก็บไว้ของเรากันเดียว เจ้ากรรมนายเวรยังราวีเราอยู่ถ้าอุทิศบุญให้ทั้งหมดไปได้เรื่องจริงมีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นพยาบาล มีหน้าที่ฉีดยาสลบอยู่ห้องผ่าตัด เขาได้รับใบสั่งมาจากหมอ ยาสลบมันแรงเป็น ๑๐ เท่า เขาคิดว่าไม่ใช่

หมอต้องสั่งผิดแน่ๆ เลย เขาเอาสลิบไปสั่งยาไปหาหมอ หมอคนนั้นปากไม่ดี เขาจึงเดินกลับเพราะเคยถูกหมอดำมาก่อนแล้ว เอ้า! เป็นยังไงก็ตามมันเรื่องของหมอ ฉีดยาให้แล้วคนไข้ตายคามือเลย

เรื่องยังไม่จบแค่นั้น ค็นนั้นเขาขับรถกลับบ้าน ปรากฏว่าคนตายนั่งอยู่เบาะหลัง เขามองเห็นในกระจกหลัง จึงบิดกระจกหลังไม่ให้เห็น ไปถึงบ้านไปแล้วให้สามีฟังก็เลยไม่ได้นอน รุ่งเช้าสามีก็ไม่ได้ไปทำงาน อีกไม่กี่วันคนตายมาเข้าฝัน เธอทำให้ฉันตายจากลูกในท้อง ตายจากสามี ต้องใช้หนี้ด้วยชีวิต ในที่สุดเขาคิดฆ่าตัวตาย พระที่วัดอินทรวรวิหารท่านเล่าให้ผมฟัง ท่านไปสอนปฏิบัติธรรมวันสุดท้าย วันนั้นไปทำวัตรเย็นกันในโบสถ์ พยาบาลคนนั้นนั่งร้องไห้อยู่ในโบสถ์ คนอื่นกลับหมดแล้วแต่ผู้หญิงคนนั้นยังไม่กลับ พระเข้าไปถาม

พระ : โยมเป็นอะไรจึงต้องร้องไห้

โยม : ดิฉันไปฆ่าเขามาค่ะ ดิฉันมาลาพระในโบสถ์เดี่ยวจะไปกินยาตายที่โรงแรม เช่าโรงแรมไว้ใกล้ๆ (แล้วก็เปิดกระเป๋าให้ดูยาที่เตรียมมา)

โยม : นี่ค้ายาที่จะกิน

พระ : วิธีแก้ปัญหาวีธีนี้ไม่ถูกหรอก เอาอย่างนี้อาตมา จะสวดมนต์ให้ฟังแล้วโยมนั่งฟังไปเรื่อยๆ นะ (ท่านก็สวดไป สวดจนไปวนมา ไม่รู้ว่าสวดอะไร บ้าง คอยสังเกตสีหน้าโยมดีขึ้น)

พระ : วิธีแก้ปัญหามันต้องทำอย่างนี้ โยมต้องไปฝึกกรรมฐานเพราะเป็นบุญใหญ่ ภาวนาเป็นบุญใหญ่ ทำให้เกิดปัญญาเข้านิพพานได้ เป็นบุญใหญ่แล้วโยมอุทิศบุญกุศลให้เขา

โยม : สมัครเข้าฝึกที่วัดอินทรวรวิหารนี้แหละค่ะ

พระ : ไม่ได้ ปีนัดหมดแล้ว ต้องไปสมัครที่ฝึกกรรมฐานที่ยุวพุทธร (พระอาจารย์ที่มาเล่าให้ผมฟัง เป็นอาจารย์สอนกรรมฐาน ไปเจอผู้หญิงคนหนึ่งที่ยุวพุทธร แต่งชุดขาว หลังจากวันที่ ๖ ที่ไปฝึกมาร้องไห้ ให้ดูอีกครั้ง)

พระ : โยมเจอที่วัดอินทรโยมก็ร้องไห้มาเจอที่ยุวพุทธร โยมก็ร้องไห้ มันมีอะไรหรือ

โยม : มันต่างกันเจ้าคะ คราวนั้นร้องไห้เพราะเสียใจ
แต่คราวนี้ร้องไห้เพราะดีใจ

พระ : ไหนโยมเล่าให้อาตมาฟังหน่อยว่าดีใจอย่างไร

โยม : เมื่อคืนนี้ผู้หญิงคนนั้นมาเข้าฝัน แต่งตัวสวย
เป็นนางฟ้า “บอกว่าหนี้เวรหนี้กรรมที่พากันลง
นรกมาแล้วหลายภพชาติ อโหสิแล้วเพราะเธอ
ทำให้ฉันได้ขึ้นสวรรค์”

สาเหตุที่ทำให้ขึ้นสวรรค์เป็นอย่างนี้ครับ วันเกือบสุดท้าย
ของการปฏิบัติธรรมโยคีที่เข้าฝึกกรรมฐานจะรวมตัวกันอุทิศ
บุญกุศลให้กับเจ้ากรรมนายเวรของพยาบาลคนนี้ หนี้เวรหนี้
กรรมจึงได้เลิกกันไป นี่เป็นการแก้ปัญหาโดยปัญญาพุทธะ
พอเลิกจองเวรเรื่องก็จบ

สมัยก่อน ช่วงตรุษจีน ตอนที่ผมเป็นเด็ก คนจีนที่อยู่
ข้างบ้าน เขาฆ่าเป็ด ฆ่าไก่ จับปีกชดกันแล้วเขาก็โยนลงพื้นดิน
มันก็ไปไหนไม่ได้ แต่ผมไม่ได้เชือดคอไก่ ตอนนั้นเป็นเวลาก่อน

สงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อเร็วๆ นี้ เอ็นทีไหล่ขวาของผมขาด
บางส่วน

พอเอ็นขาด ผมก็กระดิกไม่ได้เลย เจ็บมาก ทิ้งไปนานๆ
เอามือเข้าถึงตัวไม่ได้ เข้าข้างหลังก็ไม่ถึงกระเป๋ากางเกงหลัง
ถูสบู่ก็ไม่ได้ มันปวดมาก

จนวันหนึ่งนักกายภาพบำบัด เขาไปที่บ้านไปตัดแขนให้
ผมไปแขนดัดอยู่ ๓ เดือนไปที่โรงพยาบาล พออาการที่แขนหาย
ขาเป็นอีก แล้วเอ็นขาดก็ต้องไปดัดอีก ๓ เดือน อาการหายอีก
เดี๋ยวนี้ไม่มีแล้ว ผมไปบรรยายเรื่องนี้ให้คนที่กรุงเทพฯ ฟัง
มีบางคนหนึ่งเข้ามาหา

อากง : อ้าวก็เป็นอย่างลื้อนี้แหละ ตอนนี้อย่างปวด
อยู่เลย (ปี๊ดไปมาเจอกันอีก)

อากง : อ้าวหายแล้วนะ

ดร.สนอง : แล้วเข็ดหรือยัง

อากง : อ้าวเข็ดแล้ว ไม่เอาอีกแล้ว จับไก่เอาปีกชด
กันเป็นบาป

เพราะตรุษจีนเขามาเปิด ฆ่าไก่จับปีกชดกัน เขาจองเวร แต่พอเลิกจองเวรกันอกุศลวิบากก็จบกัน พวกวางเรือใบที่ บักซี่ไต้เน่เสี่ยงมากเลย วันใดเกิดมามีรตเป็นของตัวเองก็โดน เขาวางเรือใบบ้าง กรรมมันต้องใช้หนี้ด้วยเหตุที่เราทำไว้ก่อน

คำถาม ๒๘ สวดมนต์ทุกๆ คืนให้กับคนที่มีชีวิตอยู่

คำตอบ

สวดมนต์ เป็นการเจริญสติ เป็นการปฏิบัติธรรมขั้นต้น เมื่อทำแล้วมีผลเป็นบุญ แล้วอุทิศบุญให้คนอื่นที่มีชีวิตอยู่ สามารถทำได้

คำถาม ๒๙ แผ่เมตตา

คำตอบ

เป็นการอุทิศส่วนกุศลให้ถึงจะถูกต้อง หลังจากสวดมนต์ เสร็จแล้วต้องอุทิศส่วนกุศล ส่วนคำว่าเมตตาเราต้องเจริญ เมตตาให้มันเกิดขึ้นในใจ เมื่อคุณมีเมตตาก็แผ่เมตตาได้ คน ที่มีเมตตาไม่โกรธ ไม่หงุดหงิด ถามตัวเองว่ายังโกรธ ยังหงุดหงิด

หรือไม่ ถ้ายังมีโกรธ เมตตา บารมีไม่มี เราไปแผ่ให้ใครเขาก็ไม่ได้ เพราะคุณไม่มี ให้อภัยเป็นทานเรื่อยๆ จนกระทั่งใครเขาด่าแล้ว ไม่โกรธ ใครเขาจะว่าให้เสียหาย ก็ไม่โกรธ จิตไม่กระเพื่อมเลย นี่แสดงว่าคุณมีเมตตา คนมีเมตตา โทสะไม่มี หงุดหงิด เบื่อหน่ายไม่มี ถ้าอย่างนี้ ไปเห็นเลื้อกกำลังแยกเขี้ยว (เป็นสุข เป็นสุข เกิด อย่าเบียดเบียนกันเลย) มันก็จะไม่กัด งูแผ่แม่เบี้ยจะฉกเรา (อย่ามีเวรกันเลย) ไม่ฉกครับ คนมีเมตตาสัตว์จะเข้ามาใกล้ คนจะเข้ามาใกล้ แต่ตรงข้ามคนที่มิโทสะ ไม่มีเมตตา คนหนีห่าง สัตว์ก็หนี หลวงปู่พุทธะอิสระตอนอยู่ป่า เอาข้าวใส่มือ เก้งมากินข้าวในมือเพราะท่านมีเมตตา ผมอยู่บ้านฉิดน้ำรดต้นไม้ หน้าแล้ง นกยังบินมาใกล้มาเล่นน้ำ นั่นแหละคนมีเมตตา

“เจริญสติ” ประมาณ ๕ นาที

การฟังธรรมเป็นหนึ่งในบุญกิริยาวัตถุ ๑๐ ทุกท่านในห้องนี้มีบุญ การเทศน์ธรรมเป็นบุญ ผู้บรรยายมีบุญ ทุกคนในที่นี้มีบุญ การทำความเห็นให้ตรงก็เป็นบุญ เมื่อก็สวดมนต์แล้วแผ่เมตตายังไม่ถูกต้อง แผ่เมตตาที่แผ่เมตตา สวดมนต์เป็นบุญก็อุทิศบุญ การปรับเปลี่ยนคนอื่นปรับความคิดเห็นใหม่ให้เป็นสัมมาทิฐิก็เป็นบุญ ในห้องนี้อุดมด้วยบุญ

เพราะฉะนั้น ขอพวกเราทั้งหลายตั้งจิตสงบ แล้วก็อุทิศบุญกุศลให้กับบุคคลต่อไปนี้ ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของเขา

.....

ขอผู้ที่ได้กล่าวนามมานี้ จงได้รับบุญกุศลที่พวกเราทั้งหลายได้บำเพ็ญมา ขอจงมีส่วนร่วมในบุญนี้ และด้วยบุญด้วยบารมีที่ผมได้บำเพ็ญเพียรสั่งสมมายาวนานจากอดีตชาติ ขอให้ทุกคนที่อยู่ในห้องนี้จงมีส่วนร่วมในบุญกุศลของผมนั้นทุกท่านทุกคน เทอญ

รายนามผู้ร่วมสมทบพิมพ์หนังสืออริษฐานบารมี

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
1	ราชปพิตรสมาคม	22,500
2	คุณหมอปารिता มารศรี	11,700
3	คุณเสาวภา ศรีศิลป์กิจและคณะ	10,000
4	ดร.สนอง-คุณทวีศรี วรอุไร	5,000
5	คุณไพโรจน์-คุณสุวิรัตน์ พรหมมา	5,000
6	คุณเตือนใจ ดวงถาวร	4,800
7	คุณยุพดี ตำนานจิตร	4,500
8	คุณวลี เกื้อสกุล	3,850
9	คุณปนัดดา ปัญญาโส	3,800
10	คุณวรรณิ ปิยะบงการ	3,000
11	คุณสุภัค เขียวลิขิต, มร.ไมเคิล เดวิสเตปเพิลตัน คุณปิยะ-คุณวรรณิ ปิยะบงการ และ คุณธราภรณ์ อัครพรชัย	3,000
12	คุณจิรวิทย์ ชัยชนะกิจพงษ์	3,000
13	คุณนงนภัส พิริยะถาวร	3,000
14	คุณณัฐกร หล่อสุพรรณพร	2,250
15	ศรัทธาจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน	2,000
16	คุณแม่แห่งแข็ง แซ่เล็ก, คุณสวรินทร์ บุญยาทานวงศ์	2,000

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
17	คุณสุวิทย์-คุณอำนวย ลิ้มปิสุต	2,000
18	คุณศรีณญารัตน์ หวังศุภกิจโกศล และครอบครัว	2,000
19	คุณอุษา วงษ์ศรีแก้ว	1,980
20	คุณพันธ์ทิพา สังข์สุวรรณ	1,850
21	คุณโชติวิทย์ ภูมิเรศ	1,800
22	คุณหยง-คุณกิมเขียะ ชูศิลป์กุล	1,800
23	คุณอุษา เหลืองเจริญ	1,800
24	คุณไกรฤทธิ์ เกิดกองเกียรติ	1,500
25	คุณกอบกุล ญาณศักดิ์ดา	1,400
26	คุณไพศาล กิตติเรืองผล	1,300
27	คุณจิราลักษณ์ ไทยเทียม	1,200
28	คุณสมาน กอไธสง	1,050
29	คุณคล้ายาสัน ทิมสฤติย์	1,005
30	คุณรุ่งรัตน์ ชัยศรีรัตนกุล	1,000
31	ด.ช.ธัชพล จิรรัตนโสภา	1,000
32	ด.ช.พัสกร จิรรัตนโสภา	1,000
33	ด.ช.ศิรดา เลิศจพพลีพันธุ์	1,000
34	ด.ช.จิราธิป เลิศจพพลีพันธุ์	1,000
35	คุณชนิษฐา เลิศจพพลีพันธุ์	1,000

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
36	ครอบครัวจันทร์เลิศเลขา	1,000
37	คุณวัฒน์ชัย พุทธรังสีและครอบครัว	1,000
38	พ.ต.อ.ประจักษ์ นาคศรีสุข	1,000
39	คุณศิริภรณ์ บริสุทธิ์	1,000
40	คุณเอกพล-คุณทิพภา เมธอาจารย์และบุตรหลาน	1,000
41	คุณอุษณี หิรัญภัทรศิลป์	1,000
42	คุณสมถวิล ชูเกียรติวัฒนาสกุล	1,000
43	คุณธานี เพชรภัทร	1,000
44	คุณวิรงรอง ลิ้มสุรัตน์	1,000
45	คุณจาริณี หลีทองหล่อ	1,000
46	คุณธนวัฒน์ โรจน์บวรวิทยา	1,000
47	คุณชาทิศ ชูติมาสวรรค์	900
48	คุณลัญชัย เทียมศรี	900
49	คุณอัญชนก ศรีมงคล	870
50	คุณทิพวารี หาญศิริสาธิต	830
51	คุณฉวีพรรณ-คุณอาริสา ภูทอง	800
52	คุณสุภาพร รัชสุธรรม	795
53	คุณนวลทิพย์ กิตติสุขภิธรรม	790
54	คุณไพศาล-คุณทัศนีย์ คล้อยอรุณ	750

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
55	คุณมณฑนา เทศทอง	750
56	คุณศษชล จันท์หลิน	750
57	คุณเกษิภา กิจการธรรม	730
58	พระครูอาจารย์ธรรมวัฒน์	725
59	คุณประสาทพร ศารนาล	700
60	พ.ต.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี ศรีชมพู	700
61	คุณชาญชัย หรรษมาตรี	690
62	คุณจุริพร ฉลาดเฉลียว	675
63	คุณวีรวรรณ เหมทานนท์	660
64	คุณพิศิษฐ์ โภทชงรัก, คุณวิชิต มหากัลยาณกุล, คุณชุ่น แซ่ปู้	600
65	คุณกนกนันท์ ชวนสนิห์	600
66	คุณเดชะ จริยภูมิ	600
67	คุณศรีลลนา แดงทองดี	600
68	คุณปาริสา ลือสิงหนาท	560
69	คุณวราพร เก่งน้ำ	550
70	ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	500
71	คุณวิไลวรรณ ชูแดง	500
72	คุณสมชาย ทองเนื้อดี	500

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
73	คุณสมาน กอไชสง	500
74	คุณรัตนา เกียรติกำจายขจร	500
75	พ.ต.อ.ณรงค์ ยิ้มเจริญ	500
76	คุณจินดา สันติภราภาพ	500
77	คุณอารียา ธรรมามิมุข	500
78	คุณกัณณิกา บัวสิน	500
79	คุณธนาภรณ์ พันธุเพชรรัตน์	500
80	คุณวัลลภา ราชแพทยาคม	500
81	คุณประภาพรพิชญ์ คำเด่นงาม	500
82	คุณนันทวันท์ วัลยะเพชร	500
83	คุณจำเรียง รุ่งเรือง	500
84	คุณณิชาร ให่ศิริกุล	500
85	ครอบครัวพิพิชฌนิชการ	500
86	คุณไพจิตร เดชดำเกิงชัย	500
87	คุณณินดา บัณฑพันธ์สกุล	440
88	คุณประภาศรี แสงดีจริง	400
89	คุณบุญทิวา กล่อมเอี้ยง	400
90	คุณชุตินา ตันตีสิริวัฒน์	390
91	คุณอรวรารณ เพียรอภิธรรม	385

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
92	คุณเพ็ญจันทร์ เทพบุรณะ	375
93	คุณวันสิรินทร์ สกลนันท์	360
94	คุณจินตนา กัณหา	350
95	คุณไพศาล เจริญชัยพิทักษ์	335
96	คุณสุภาวดี คำภาบุตร	330
97	คุณผานิตนันท์ เจริญชนะชัย	300
98	คุณประภาศรี ไตรังชัย	300
99	คุณชูชีพ คงไทย	300
100	คุณสมบุญ กิตติรัตนวางกูร	300
101	คุณณัฐชนก พุศยนนท์	285
102	คุณกานต์วี นุ่มมีชัย	250
103	ดร.เกษม ใจหงษ์	250
104	คุณสัญญาลักษณ์ โสภิตสถาพร	210
105	คุณจารุรัตน์ คุณตถานนท์	200
106	คุณณัฐวดี วิวิธเมธีวงศ์	200
107	คุณสมเกียรติ วิพุธสกุล	200
108	คุณนพพร นัตรไชยสิทธิกุล	200
109	คุณยุพิน ประภาศิริ และครอบครัว	200
110	คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี	200

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
111	คุณพยอม มณีพฤษ์	200
112	คุณนารีลักษณ์ บุตรมณี	200
113	คุณวภากร ไกลกลาง	200
114	คุณจาวรธร วงศ์สมุทร	200
115	คุณฉวีวรรณ ภูทอง	200
116	บริษัทเมอร์แกน โอเอ จำกัด	190
117	คุณนิภาภัทร์ ศิริภานนท์	185
118	คุณชัยสิทธิ์ เอกสิทธิพงษ์	150
119	คุณปิ่นมณี ตูลสุข	130
120	คุณอัญชลี ศิริสินธุ์	130
121	คุณณัฐชนก บุศยานนท์	120
122	คุณกิตติศักดิ์ นันทาศิริรัตน์	120
123	คุณธีรนาฏ อยู่นสมาน	110
124	คุณนพพร รพ.สมุทรปราการ	100
125	คุณอรุณ เจนกิตติวงศ์	100
126	คุณปริญดา มณีนาวา	100
127	คุณบุญคุ้ม ศรีเสมอ	100
128	คุณสุนัย ว่องเดชากุล	100
129	คุณศิริพรณี	100

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	จำนวนเงิน
130	คุณกัลยา กองทอง	100
131	คุณลัดดาวัลย์ สุมานะ	100
132	คุณวิภา คุปต์วาทีนกุล	100
133	คุณสุวรรณา สุขเสถียรศรี	100
134	คุณสวัสดี ลิมนภาพวัลย์	100
135	คุณเบญจวรรณ ชยันต์สาโม	100
136	คุณขวัญเรือน นาคนวล	60
137	คุณรัตนพัฒน์ อภิชาติพิตพงศ์	50
138	คุณทิพวรรณ พัยพ	30
139	คุณสิริลักษณ์ ชื่นเกษม	30
140	คุณเพิ่มพงศ์-ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สัจจา	30
รวมศรัทธาทั้งหมด		165,355

ชมรมกัลยาณธรรม

ขอกราบอนุโมทนาบุญแต่ทุกท่านมา ณ ที่นี้

บันทึกธรรม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

